

Ο δασονόμος

Ερωτική Μουσική Κωμωδία

Ανδρέα Κουκίδη

ΠΡΟΣΩΠΑ

Νίκος	26	χρόνων	δασονόμος
Τάκης	28		δάσκαλος
Λάμπης	30		δικηγόρος
Μαρία	50		μητέρα τους
Μιχάλης	75		παππούς τους
Καίτη	25		όμορφη γειτονοπούλα
Σοφία	50		μητέρα της Καίτης
Ντίνα	25		φίλη της Καίτης

ΣΚΗΝΙΚΟ

Σε ορεινό χωριό, αριστερά το σπίτι της Μαρίας, και δεξιά το σπίτι της Σοφίας. Μπροστά από τα σπίτια υπάρχουν αυλές. Στις αυλές υπάρχουν τραπέζια, καθίσματα, στάμνες και γλάστρες με διάφορα καλλοπιστικά φυτά. Πίσω πόρτες και δίπλα τους παράθυρα. Ένα παράθυρο λίγο πιο ψηλά από τα άλλα στο σπίτι της Σοφίας. Εκεί είναι το δωμάτιο της Καίτης. Αριστερά και δεξιά περάσματα από δρόμο.

ΣΚΗΝΗ 1

Στην αυλή της Μαρίας. Βράδι. Όλοι στη σκηνή, εκτός από τον Νίκο. Κάθονται μακριά από το τραπέζι και κουτσοπίνουν, σε εύθυμη διάθεση. Το τραγουδι μπορεί να το αρχινά ένας και να μπαίνουν κι άλλοι και ας μην ολοκληρώνεται, αλλά να σταματά, ανάλογα και με τους χρόνους της παράστασης,

Στην όλη σκηνή ο Λάμπης και ο Τάκης προσπαθούν να εντυπωσιάσουν τα κορίτσια.

Λάμπης (Τραγουδά)
 Εγώ βοσκός γεννήθηκα στης μάντρας το στιάδι
 τζαι το κορμί μου το φτωχόν τζιει μέσα θα ποθάνει
 ρεφρέν
 Γεια σας πεύτζιοι τζαι πλατάνοι τζαι μερσίγια ζηλευτά
 σεις δεν ξέρετε τον χάρο, μα ούτε τα άσπρα γεραθκιά.
 Καίτη Κύριε Λάμπη σε παρακαλώ, χαλάς μας τη διάθεση.
 Λάμπης Τραουδώ παράφωνα δεσποσύνη Καίτη
 Καίτη Παράφωνα δεν τραουδάς, μα όμως νεκαλιέσαι.
 Λάμπης Νεκαλιούμαι;
 Καίτη Τούτον δεν εν τραούδι. Εν νεκαλιόν.
 Λάμπης Νεκαλιόν ;
 Τάκης Ναι αδέρφιν. Μοιρολόϊν.
 Λάμπης Μα τούτον εν που τα πιο γνωστά δημοτικά τραούδκια .
 Καίτη Εμέναν δεν μ'αρέσκει.
 Λάμπης Κανέναν πρόβλημα. Να τραουδήσω άλλο.
 Τάκης Αν εν σαν τούτον, καλλίττερα να μεν τραουδήσεις
 Λάμπης Έβαλε σε η Καίτη δικηγόρο ;
 Τάκης Ούλλοι ποτιτσινώνουν .
 Λάμπης Ποτιτσινώνουν ίντα πα να πεί ;
 Τάκης Ξινίζουν τα μούτρα τους
 Λάμπης Μόνον εσύ τζαι η Καίτη παραπονιέστε .
 Μιχάλης Ατε ρε, τραουδάτε κάτι άλλον ν'αλλάξει η διάθεση.
 Τάκης Εσέναν κόρη Ντίνα άρεσε σου το τραούδι;
 Ντίνα Ο καθένας με τα γούστα του.
 Λάμπης Διπλωματική απάντηση.
 Τάκης Πάμεν πάρα κάτω λοιπόν

- Λάμπης ἼΑρα συνεχίζω. (Φωνή νεκαλιστή)
 Έεε ίντα να κάμω της καρκιάς, που εν παρηορκέται
 λαλώ της πάντα ψέματα, μα τζείνη δεν γελιέται
 Τρέχουν για σεν τα μμάδκια μου, περίτου που τα νέφη
 αμμά η γη εχόρτασεν τζαι πίσω μου τα στρέφει....
- Καίτη Παναγία μου...Παναγία μου, τούτον...τζι αν εν νεκαλιόν.
 Μιχάλης Μα τούν τη φωνήν κορούα μου, λαλούν την νεκαλιστήν.
 Καίτη ἼΑρα έχω δίκαιον.
 Μαρία Κάμε πως δεν ακούεις Καίτη μου....
 Καίτη Πώς να μεν ακούω κυρία Μαρία, όταν τον ακούω ;
 Σοφία Κλείσε τ'αφκιά σου κόρη.
 Καίτη Αν μεν ιξέρει μάνα μου άλλα τραούδκια, να σιωπήσει.
 Λάμπης Πε μου τι θέλεις να τραουδήσω τζιαι θα το πω για το
 χαττήρι σου.
- Καίτη Τραούδα ό,τι θέλεις, φτάννει ναν κάτι χαρούμενον κάτι
 ευχάριστο, κάτι με ρυθμό..
- Λάμπης Θέλεις χορευτικόν, να το χορέψεις τζιόλας;
 Καίτη Γιατί να χορέψω εγιώ ; Αν θέλεις χορόν, σαν τραουδάς
 χόρευκε τζιόλας,
- Λάμπης Μισό λεπτό να σκεφτώ κάτι άλλο. (Τραγουδά)
 Έεε αγάπησα την που καρκιάς , αμμάν τζαι χάρηκα την
 τον έναν χρόνον είχα την,τον λλον έχασα της
 Ωωω την καρκιάν μου έσιεις καμένην τζαι με τυραννείς
 ωωωλυπήθου με τζι αρκίνα πκιον να με θωρείς...
- Καίτη (Σηκώνεται να φύγει)
 Τάκης Κάτσε κόρη .Μεν τον λαμβάννεις υπόψη. Αστειεύκει.
 Καίτη Να υπολογίζει όμως τζιαι τζείνους που τον ακούουν.
 Ο κύριος Λάμπης να καταλάβει το πρόβλημα μου...
- Λάμπης Συγνώμη...πκοιον ακριβώς εν το πρόβλημα σου;
 Καίτη Δεν ημπορώ κύριε να ακούω μαραζιάρικα τραούδκια.
 Ὅταν άκουα έτσι τραούδκια, που τότε που ήμουν κορούα...
- Λάμπης Συγνώμη...τωρά είσαι παλλικαρούιν;
 Μαρία Κανει ρε περιπαίξιμον.Η υπομονή έσει τα όρια της .
 Λάμπης (ειρωνικά) Συγνώμη μάμμα, δεν θα το ξανακάμω
 Τάκης Εν εσύ που φταίεις ρε μάνα, που τον αππώννεις που τον
 τζιαιρόν που τον εγέννησες..
- Λάμπης Ο μαμμόθρευτος λαλεί με εμέναν αππωμμένον!
 Μιχάλης Έε αντροπή.Κοντεύκετε να τριανταρίσετε τζιαι μωρεύκεστε.
 Λάμπης Παππού συγνώμη . Συγνώμη δεσποσύνη. Χωρίς να είμαι
 αδιάκριτος, θάθελα ν'ακούσω το πρόβλημα σου, για να
 προσαρμώσω το ρεπερτόριο μου με τα γούστα σου.

- Καίτη Δεν ξέρω το γιατί, αλλά που τότε που είδα τζι άκουσα τζι άρκεψα να καταλαβαίνω ,άμα ακούω τραούδκια κλαψιάρικα μαραζώννω, υποφέρω, βασανίζομαι. Ππέφτω την νύχταν τζι εν καμμώ . Τόσα χρόνια γειτόνοι τζι εν το ξέρεις ;
- Λάμπης Εσού έσσω σου εγιώ έσσω μου, πού να ξέρω αν τζοιμάσαι ή αν μεν τζοιμάσαι.
- Καίτη Δεν εν ο ύπνος το πρόβλημα μου. Το πρόβλημα μου εν τα τραούδκια τα μαραζιάρικα, τα βαρετά τζι ασήκωτα.
- Λάμπης Συγνώμη...ππέφτεις πλευρόν, μπρούμουττα ή ανάσιελα ;
- Τάκης Παίξε του γαδάρου λύρα να χορεύκει βίρα βίρα...
- Λάμπης Προσπαθώ να καταλάβω για να τη βοηθήσω αδέρφιν.
- Μιχάλης Ρε Λάμπη...εν να θυμώσω.
- Λάμπης Μπορεί να την ενοχλεί η στάση, που ξαπλώννει ρε παππού.
- Μιχάλης Μεν το παρακάμνεις είπα.
- Λάμπης Συγνώμην, η απαγγελία ενοχλεί σε δεσποσύνη ;
- Καίτη Εξαρτάται που την απαγγελίαν.
- Λάμπης Να απαγγείλω μερικούς στίχους. (**Παίρνει ύφος δραματικό και απαγγέλλει με στόμφο**)
 Άρκον πον να με παίρνουσιν τζι οι τέσσερις τζι εμέναν
 μες τζειν την ανακατοσιάν,
 έλα τζι εσού στην εκκλησιάν, μεν αντραπείς κανέναν.
 Αγάπουν σε έξω ψυσιής τζι εν να σε καταχνώσουν
 αν εισαι κόρη σπλαχνιτζιή,
 μεν περαρκήσεις,έρκου τζει, πριχού να με λουκκώσουν.
 (Σηκώνεται.) Φεύκω. Καληνύχτα
- Καίτη Κάτσε κόρη . Κάτσε να τραγουδήσω εγώ.
- Τάκης Άτε δάσκαλε... άνοιξε το στόμα σου να στουππώσουν τ'αφκιά τους οι μαθητές σου.
- Λάμπης Περιπαίζεις τον αρφόν σου ρε;.
- Μαρία Ασειεύκω τον ρε μάνα.
- Λάμπης Εσού τελικά, με τα αστεία περιπαίζεις μας ούλλους.
- Μιχάλης Δικηγόρος. Περιπαίχτης εξ επαγγέλματος.
- Τάκης Προσπαθώ να δημιουργήσω ατμόσφαιραν αδέρφι .
- Λάμπης Οι άλλοι να παραπονιούνται,αλλά τζι εσύ που με ξέρεις !
- Τάκης Λοιπόν...λαλώ να τραγουδήσω τον «σπίννον» .Ο σπίννος εν που τα παλαιότερα τζαι ωραιότερα δημοτικά τραούδκια. Να αναφέρω μάλιστα ότι ο σπίννος συγκαταλέγεται ανάμεσα στα λεγόμενα ψαλτοτράγουδα, τα οποία...
- Λάμπης Συγνώμην...θα μας τραουδήσεις η θα μας κάμεις διάλλεξη για το τραούδιν.
- Τάκης Αν σιωπήσεις θα τραουδήσω.
- Λάμπης Σιωπήν παρακαλώ. Θα μας ψυχαγωγήσει ο δάσκαλος,

- Τάκης Σε φουντωμένου δέντρου κλωνάρι
κάθεται σπίννος και κελαηδεί.
Τόσην ακούει τέρψη και χάρη
που πλησιάζει ένα παιδί... .
- Λάμπης Ρεεε, Μα θαρκέσαι ότι διδάσκεις μουσική στην τάξην;
Εν τραούδιν τούτον για έτσι ώραν τζι έτσι παρέαν;
- Τάκης Τα δικά σου τα μοιρολόγια, εν καλλίτερα;
Μιχάλης Σιωπάτε να πω έναν εγιώ, πέрки αλλάξει ο χαβάς.
Μαρία Άτε γέρο μου, τραούδα κανέναν που αξίζει.
Μιχάλης Εεε αντζιέλισσα των ουρανών, φεγγάρι μου τζιαι φως μου
εεε αγκάλιασ' με ξημμάδκιασ' με, να μου ξεβεί ο φος μου.
- Μαρία Μπράβο γέρο μου.Πε μας αλλόναν.
Μιχάλης Εεε πο ούλλα πόσειι πάνω της δκυο πράματα μ'αρέσαν
εεε το πλουμιστόν βρακούιν της τζιαι τζείνον πόσειι μέσα.
- Μαρία Τωρά ..έκοψες το σιοινίν τζι εβκαλες τζιαι το παλλούτζιν.
Λάμπης Να πω τζι εγιώ ένα ρε μάνα ;
Μαρία Αν εν σαν το τελευταίον, κάλλιον να μεν το πεις.
Λάμπης Εεε εν να σας πω μανούλλα μου τραούδιν που αρέσει
εεε τζαι βάρτε φτιν ν' ακούσετε τζαι οϊ πέρα βρέσειι.
- Μαρία Ο θεός να σε φωτίσει, να πεις κάτι π' αξίζει .
Λάμπης Τον τοίχον τον παλιότοιχον εν να τον ασπρογιάσω
τζιαι την αγάπην την παλιάν εν να την πολογιάσω.
όφφου όφφου ρα μουζουρού του Μόρφου
έκαμες με τζι επέλλανα για δκυο βυζιά του κόρφου... .
- Τάκης Σσσσ...εγιώ άμα ακούω τον το τραγούδιν αντρέπομαι.
Λάμπης Αντρέπεσαι; Τζαι γιατί αντρέπεσαι;
Τάκης Για τζείνον που το έγγραφεν, τζείνους που το τραουδούν τζαι
τζείνους που τ' ακούουν.Ακούτε στίχον. «έκαμες με τζι
επέλλανα για δκυο βυζιά του κόρφου »
- Λάμπης Εν για τα βυζιά που αντρέπεσαι;
Τάκης Εν για τα βυζιά ...του κόρφου. Είδες καμιά ρε,που να τάσειι
αλλού που τον κόρφον; Είδες καμιάν που να κρέμμουνται
που τον νόμον ή τη ράσιη της;
- Λάμπης Είδα τη γιαγιά μας τη Θεοπίστη να κρέμμουνται που το
αρφάλιν της; **(γέλια)**
- Τάκης Μόνον τα τετράποδα έχουν τα στα ασσιέλια. Άρα ,άμα
λαλείς βυζιά του κόρφου, εν πλεονασμός. Να πεις...μήλα
του κόρφου...μάλιστα. Να πεις...φρούτα του κόρφου...
μάλιστα. Όι βυζιά του κόρφου.
- Λάμπης Είσαι τέλεια δάσκαλος ρε.Δάσκαλος σχολαστικός..
Τάκης Ακούτε αλλόναν... έσυρα το μήλον τζι εν ετζύλησεν
τζι είπα να τη φιλήσω τζι εν εκαήλησε.

- Λάμπης Τζαι πού εν η αντροπή του τούτου κύριε δάσκαλε;
 Τάκης Ίντα σχέσιν έσει το ετζύλησεν με το εκαήλησεν ;
 Λάμπης Πε μας εσύ κύριε προφεσόρε.
 Τάκης Ο ποιητάρης για να κάμει ομοιοκαταληξίαν, έσυρεν το μήλο να τζυλήσει, για να ταιρκάσει με το καηλήσει. Ακούτε τζι έναν της ίδιας νοοτροπίας τζαι ομοιοκαταληξίας. «Τρείς ελιές τζιαι μιαν τομάταν, αγαπώ μιαν μαυρομμάταν». Να πω τζι έναν σαν τούτον, που μόλις το εσύνταξα ; Τρείς ελιές που μες την κούζαν, εκατέβασες μου πούζα. Να πω αλόναν; «Τρείς ελιές τζι έναν αγγούριν αγαπώ ένα γαούριν.»
- Λάμπης Θηλυκόν ή αρσενικόν;
 Τάκης Λάμπη σκάσε.
 Λάμπης Γιατί;
 Τάκης Θα σε φάσιν οι ατοί.
 Μιχάλης Εεεε... κανεί...
 Τάκης Πάσιν ούλλα για νόμπελ.Είπα νόμπελ τζιαι ήρτεν μου αλόναν.**(απαγγέλλει)** Έχω έναν φίλον ξενικόν που τον λαλούσιν Ρόμπελ...τζι ούλλοι οι ποιητάρης πηαίννουσιν για νόμπελ.**(σιωπή)**Σαν ελάλεν τζι η μακαρίτισσα η στετεέ μας ... « Που τα πούτταρα ως τα μούνναρα...τζι εμείς καλώς σας ήβραμεν».**(σιωπή)**Ακούτε αλόναν δκιαμάντι. « Έσυρα το μήλον πας το δόμαν της τζι είπε μου εν νάρτει με το στόμαν της.»
- Λάμπης Τζαι πκοια εν η παραξενιά του κύριε δάσκαλε;
 Τάκης «Είπεν του εν νάρτει με το στόμαν της» !
 Λάμπης Εεε;
 Τάκης Αν μεν του το ελάλε με το στόμαν της , πώς θα του το ελάλεν ρε; Με τον πισινόν της;
 (Αρχίζουν όλοι να χαχανίζουν) Μπαίνει ο Νίκος . Φορά πράσινη στολή, που φοράνε οι δασονόμοι)
- Νίκος Καλησπέρα. Πκοιος λαλεί αστεία τζι ακούει το χωρκόν τα χάχχανα σας ;
 Μιχάλης Καπαλιάζονται τ' αδέρκια σου, πκοιος θα φανεί πκιο όξυπνος.
- Νίκος Πκοιον θέλουν να εντυπωσιάσουν;
 Μιχάλης Εεε...όι εμένα φυσικά..
 Νίκος Ίνταν που γιορτάζετε τζι εν μου το είπετε ;
 Μιχάλης Ξέρεις...να θέλουμε γιορτή Νικόλα μου, για να πκιούμεν τζιαι να χαριεντιστούμεν;
- Μαρία Είπες εν νάρτεις γλήγορα, μ'άρκησες τζι ανησύχησα.
 Νίκος Επκιάστηκε στη τσάκραν έναν αγρινόν, τζι ειδοποίησαν μας να πάμε να το λευτερώσουμεν τζιαι να το φροντίσουμεν.

ΣΚΗΝΗ 2

(Στην αυλή της Σοφίας ,πρωί της άλλης μέρας, μόνες η Σοφία και η Καίτη. Η Καίτη ετοιμάζεται να πάει στη δουλειά)

Καίτη 'Αφησ' με να πάω στη δουλειάν τζι είπες μου τα πολλές φορές..

Σοφία Είπα σου τα, μα βάλλεις που το έναν τζαι βκάλλεις που το άλλον.

Καίτη 'Αμα καθυστερώ παραπονιούνται οι φιλενάδες μου.

Σοφία Ας παραπονιούνται. Κάτσε να με κούσεις.

Καίτη Δεν εν ώρα τωρά.

Σοφία **(Τονίζει τα λόγια της)** Ο Λάμπης εν καλόν κοπέλλιν.

Καίτη Εν ο Λάμπης ο καλός η ο δικηγόρος ;

Σοφία Ο Λάμπης.

Καίτη Ο Λάμπης ο δικηγόρος!

Σοφία Εν ο Λάμπης , που σας επαράντυλε να στήσετε βιοετχνία στο χωρκό με τες φιλενάδες σου. Τζι έχομεν έναν εισόδημαν τζαι ζιούμεν άνετα, χωρίς να μας νοιάζει τι θα μας φέρει η άλλη μέρα. Εξήχασες που παλιώνναμε με τα χώματα, για να βκάλουμεν τη ζήση μας;

Καίτη Τζι επειδή τα κανόνισεν ο Λάμπης ,πρέπει να τον παντρευτώ εγώ; Ας τον παντευτεί μια που τες άλλες .

Σοφία Πρόσεχε, γιατί έχουν τον τζι οι δκυο στο μμάτιν. Τζαι η Ντίνα τζιαι η Γιώτα.

Καίτη Τζαι πού το ξέρεις.

Σοφία Θωρώ τες ίντα λοής τον θωρούν;

Καίτη Χαλάλιν τους.**(μικρή σιωπή)**Εγιώ να τον παρακαλώ ν'αλλάξει χαβάν τζαι τζείνος...τον χαβάν του !

Σοφία Αλλό λλίον να κοσπενταρήσεις τζι ακόμα να καταλάβεις τους αρσενικούς .Θέλει να σε εντυπωσιάσει κόρη .

Καίτη Με τουν τον τρόπον;

Σοφία Ο καθένας με τον τρόπον του.

Καίτη Εμένα δεν μ'αρέσκει ο τρόπος του....

Σοφία 'Εσειι γραφείον δικόν του. Βκάλλει παράν άκοπον.

Καίτη 'Αρα εν ο ππαράς που σε ενδιαφέρει.

Σοφία Εν ο Λάμπης που με ενδιαφέρει, που σε θωρεί τζαι λυώννει τζι εν το καταλαβαίνεις.

Καίτη Εγιώ μανούλλα μου θέλω να πέφτω τη νύχταν τζαι να τζοιμούμαι ήσυχη. 'Οι να πέφτω τζαι να συντρομάσσομαι.

Σοφία Να πέφτεις τζαι να συντρομάσσεσαι;

Καίτη Ναι. Να πέφτω τζαι να συντρομάσσομαι.

Σοφία Τζιαι γιατί κόρη;

- Καίτη Ο Δικηγόρος μάνα μου εν ούλλον φασαρίες
μέσα στα δικαστήρια που παίρνει μαρτυρίες...
- Σοφία Τζι αν παίρνει μαρτυρίες εν τίποτε κακόν;
Τούτη εν η δουλειά του .
- Καιτη Οι μαρτυρίες μάνα μου εν για παρανομίες,
που έχουσι να κάμουσι με τες αστυνομίες.
- Σοφία Όγκοιος κάμνει σωστά τη δουλειάν του,
δεν έσει να κάμει με τες αστυνομίες.
- Καίτη Έσει να κάμει μάνα μου τζαι με εγκληματίες
που έχουσιν να κάμουσιν με τες αστυνομίες.
- Σοφία Άκουσες για κανένα δικηγορον κόρη, που να πήε
φυλακή, η να τον τζυνηούν εγκληματίες ;
Τους δικηγόρους Καίτη μου καλοκρατούν τους ούλλοι,
κυρίως οι εχούμενοι , μέσα στη Χώραν ούλλη.
Τζείνοι που έχουσι δουλειές τζι εν ημπορούν να αδικιάσουν
να τρέχουσι ποτζεί ποδά την ώραν τους να χάσουν.
Τζαι αναθέτουν τες δουλειές ούλλες στους δικηγόρους
τζαι όσα τους πκιερώννουσιν γλιτώννου τα που φόρους.
- Καίτη Μάσιαλλα σου μανούλλα μου, αξίζεις δικηγόρο
Μα όσα λόγια τζι αν μου πεις, δεν θέλω έτσι δώρο.
Οι δικηγόροι μάνα μου εν φορτωμένοι ψέμα.
Το ψέμαν τζαι την πονηρκάν έχουν την μεσ' το γαίμα.
Εγιώ γυρεύκω άδρωπον, που να λαλεί αλήθεια
τζι όι ποτζείνους που τζυλούν λουβάνες τζαι τρουμίθκια.
Να τον θωρώ κατάμματα τζαι να τονε διαβάζω
τζαι να τζοιμούμαι ήσυχη τες νύχτες τζαι να πνάζω.

ΣΚΗΝΗ 3

(Στην αυλή της Μαρίας ,αργά το απόγευμα της ίδιας μέρας. Ο Λάμπης με τον Μιχάλη.)

- Μιχάλης (Κάθεται στην αυλή και κουτσοπίνει και σιγομουρμουρά το τραγούδι...« Ένας πεύκος μες τον κάμπο γέρασε ο φτωχός»
Μπαίνει ο Λάμπης από τον δρόμο)
- Λάμπης Καλησπέρα.
- Μιχάλης Καλώς τον.
- Λάμπης Κκεφούδκια...κκεφούδκια παππουλλή μου ;
- Μιχάλης Δόξα σοι ο θεός. Ούτε τα κοπελλούδκια μου δυστυχούν,
ούτε τα σιλλούδκια μου.
- Λάμπης Πίννεις μόνος σου τζαι... πάει κάτω;
- Μιχάλης Κάτσε να μου κάμεις παρέα, να πκιάννει κατάτροχον.
- Λάμπης Να πάω να πλυθθώ νάκκκον

- Μιχάλης Φέρε τζαι ποτηρούιν πον νάρτεις. (Συνεχίζει το τραγούδι. Μπαίνει ο Λάμπης) Κάτσε λεβέντη μου.
- Λάμπης Μα τσιλλάς την ζιβανίαν με ελιές ;
- Μιχάλης Ίνταν πόχουν οι ελιές ;
- Λάμπης Οι ελιές τζαι το αγγούριν εν μεζές του ούζου.
- Μιχάλης Αν το προτιμάς να σου φέρω ούζο.
- Λάμπης Βάλε τζι εν καλή τζι η ζιβανία.
- Μιχάλης (Του βάζει) Κάτσε. Πώς πάσιν οι δουλειές;
- Λάμπης (Πίνει) Δόξα σοι ο θεός;
- Μιχάλης (Πίνει) Τα συναισθηματικά;
- Λάμπης Γιάλι άλι...
- Μιχάλης Μάντα γιάλι μάλι ; Ετριαντάρισες. Εγίώ αρμάστηκα στα είκοσι μου.
- Λάμπης Ίλλοι οι τζαιροί οι δικοί σου.
- Μιχάλης Ξέρει η καρκιά τζαιρούς τζαι γρόνους ; Εν δυνατόν να μεν εφάτσησεν ακόμα η δική σου ;
- Λάμπης Κάθε φοράν απογοητεύκομαι.
- Μιχάλης Απογοτεύκεσαι συχνά;
- Λάμπης Το συχνά εν σχετικόν.
- Μιχάλης Μεν γυρεύεις μακριά. Μεν γυρεύεις μεγαλεία. Δείκλα γυρόν σου .Δείκλα στο χωρκόν σου, στη γειτονιάν σου... Μέσα στην αυλή μας μπαινοβκαίννουν κοροúες, σαν το κρυόν νερόν.(σιωπή) Σύντυσιε. Αν σου αρέσκει καμιά που τούτες, να βάλω την δουλειάν ομπρός.
- Λάμπης Τζαι στόμαν έχω τζαι μιλιάν.
- Μιχάλης Γιατί δεν της συντυχάννεις;
- Λάμπης Συντυχάννω της.
- Μιχάλης Νώθεις ν' ανταποκρίνεται;
- Λάμπης Δεν καταλαβαίννω.
- Μιχάλης Αν της λαλείς κουβέντες του αέρα, ούτε τζείνη θα καταλαβαίννει. Ίντα της λαλείς, αν επιτρέπεται ;
- Λάμπης Γιατί να μεν επιτρέπεται;
- Μιχάλης Μπορεί να της λαλείς λόγια παραζόρτικα.
- Λάμπης Τα παραζόρτικα ίνταν πόνει;
- Μιχάλης Τζείνα πον έξω που το μέτρον τζαι το πρέπον.
- Λάμπης Για έτσι άδρωπον με υπολογίζεις;
- Μιχάλης Εεεε ίντα της λαλείς;
- Λάμπης Τραουδώ της.
- Μιχάλης Μα εν για την Καίτην τη γειτόνισσαν που λαλείς;
- Λάμπης Σε παρακαλώ παππού...ό,τι πούμεν θέλω να μείνει μεταξύ μας..Δεν θέλω να πεις τίποτε...σε κανέναν για τουν την ιστορίαν, ώσπου να καταφέρω να την τελειώσω..

- Μιχάλης Μείνε ήσυχος.(**μικρή σιωπή**) Τζι αφού της τραουδάς,
τραούδα της τουλάχιστον τραούδκια που της αρέσκουν .
- Λάμπης Προσπαθώ να την εντυπωσιάσω.Των γεναικών αρέσκουν
τους οι χιουμορίστες, οι χωραττατζήες, οι εξυπνάκηδες.
- Μιχάλης Κάμνεις τον πολύξερον, μα πκιάννεσαι ανήξερως.
- Λάμπης Εσού που είσαι πολύξερος , πε μου καμιάν ιδέαν.
- Μιχάλης Οι ιδέες οι δικές μου εν ξεπερασμένες.
- Λάμπης Ίντα λοής εκατάφερες τη μακαρίτισσαν τη στετέ μου;
- Μιχάλης Οουου...εν μεγάλη ιστορία.
- Λάμπης Να την ακούσουμεν.
- Μιχάλης Μα εν δυνατόν να μεν την άκουσες;
- Λάμπης Εεε δεν την άκουσα.
- Μιχάλης (**σιωπή**) Είχαμεν περβόλια γειτονικά. Μιαν ημέραν, σαν
ήμουν στο περβόλιν, είδα την νάρκεται που το χωρκόν,
καβάλλα στο γαούριν. Άμα έφτασεν,εδοτζίμασε να κατεβεί
μάν'τα κατάφερνε. Ήταν τζαι το γαούρι ψηλόν τζαι δεν
είσιεν τζαμέ κανέναν όχτον, για να πατήσει πάνω να
ξηκαβαλλιτζιέψει. (**μικρή σιωπή**) Θέλεις βοήθειαν; Ρωτώ
την . Να μεν σε βάλω στον κόπον, λαλεί μου. Χαρά στον
κόπον , λαλώ της. Μα ίντα λοής εν να με βοηθήσεις;
Θα βάλω τα σιέρκα μου να πατήσεις πάνω . Μα εν να με
σώννεις; Εγιώ σώννω γεναίκαν ψουμωμένην τζι εν θα σε
σώννω εσέναν, που είσαι πουλλίν πετούμενον; Εεε άτε να
δούμεν αν θα τα καταφέρεις. Λαλεί μου.(**μικρή σιωπή**)
Εσού ίνταν πον να μου δώκεις; Ρωτώ την. Μα θέλεις τζαι
πκιερωμήν ; Θέλω να ποταβρίσεις το σιερούι σου να το
φιλήσω. Γιατί είμαι παπαδκιά τζι εν να φιλήσεις το σιέρι
μου; Τότε να σε φιλήσω πάνω στο μέτωπο. Γιατί είμαι
εικόνα τζι εν να με προσκυνήσεις! Τότε να σε φιλήσω πάνω
στη βούκκαν. Μα ενόμισες ότι τα φιλιά πουλιούνται σαν τα
πορικά στο παναύρι ; Τα φιλιά ακριβοπληρώνονται.
Ίντα λοής ; Ρωτώ την. Με στεφάνι .Λαλεί μου. Μείνε πας
το γαούρι να σε καψαλίσει ο ήλιος να ξηπετσιστείς... τζι
όπκοιος σε θωρεί να σε αροθυμά, λαλώ της . (**μικρή σιωπή**)
Τέλος πάντων, για να μεν τα πολυλοούμεν, αφού της
ετάνυσα να κατεβεί, εκατάφερα τζι εφίλησα την. Τζι
ελυμπήσαμεν...τζι εβρεθούμαστεν ταχτικά, τάχα να
ποτίσουμεν, τάχα να τσαππίσουμεν, τάχα να λιπάνουμεν...
ώσπου τζι επαντρευτήκαμεν τζι έκατσεν η πυρά μας.
- Λάμπης Παππουλλή μου ,εν τζείνη που σε κατάφερεν, δεν
είσαι εσού.Η στετέ μου ήρτε να σε έβρει μελετημένη.
- Μιχάλης Ίντα λοής ρε σιεηττάνη δικηγόρε;

- Λάμπης Τες ημέρες που πήαινε μόνη στο περβόλιν τζι εν έβρισκεν κανένα να της τανύσει, ίντα λοής τα κατάφερνε τζιαι κατέβαινε που το γαούριν ; Άρα, είσιεν το σχέδιον της.
- Μιχάλης Λαλείς ρε;
- Λάμπης Ξέροντας την μακαρίτισσαν, είμαι σίουρος, όπως σε θωρώ τζιαι θωρείς με..
- Μιχάλης **(Κλαίει ψεύτικα)** Αααα μάνα μου τζι ίντα λοής την έπαθα ο μαννοκίκιρος... τζι ετύληξε με η πολλοπάτη τζι έζησα μιτά της πενηνταπέντε χρόνια μέσα στο ψέμα ! Αααα.... γιατί να μεν το είχα καταλάβει; Αααα...ααα...αααα
- Λάμπης Εεεε κανεί θέατρο... έρεξες τζαι τον Παντελίδην τζαι τον Παπαμαρκίδην τζιαι την Κακουράτου...
- Μιχάλης Ρε, γιατί δεν δοτζιμάζεις τζι εσού την μέθοδον του γαουρκού; Μπορεί να την καταφέρεις.
- Λάμπης Μα πού νάβρω γαούριν;
- Μιχάλης Τράβα κατά τα βουνά του Ακάμα. Έσειι ξαπόλυτα καμπόσα. **(τραγουδά)** Εε πότε θα πάμε μάνα μου εις τα βουνά τ' Ακάμα εεε να σκοτεινιάσουν τα βουνά να πέσουμεν αντάμα

ΣΚΗΝΗ 4

Στην αυλή της Σοφίας την ίδια ώρα. Η Καίτη διπλώνει ρούχα και η Σοφία βάζει ένα κουμπί σε ένα μανίκι.

- Σοφία Εντάξει Καίτη μου. Αφού δεν θέλεις το δικηγόρον, να σκεφτούμε κανέναν άλλον.
- Καίτη Είπα σου να σταματήσεις τούν την ιστορίαν. Δεν είμαι για χαχλωλήματα τζαι παντρείες. Προς το παρόν έχω την έννοιαν της δουλειάς. Η δουλειά δεν μ' αφήννει να σκεφτώ τίποτε άλλον.
- Σοφία Μα τα χρόνια φορτώννουνται στην πλάτη μας Καίτη μου.
- Καίτη Εσύ, που είσαι μάνα μου, είσαι σαν την λαμπάδα. Εμέναν θωρείς με να καμπουρκάζω που τα χρόνια;
- Σοφία Μιαν κόρην που σε έχω, τωρά που ζιώ θέλω να σε δω καλοπαντρεμένην, καλοτυχισμένην τζι ευτυχισμένην. Δεν θέλω να μπλέξεις με κανέναν αχαήρευτον. Κανέναν χαρτοπαίχτην, κανέναν μέθυσον, κανέναν γεναικάν. Τζαι να βασανίζεσαι. Τζαι μιτά σου να βασανίζομαι τζι εγώ.
- Καίτη Εγέννησες με, ανάγιωσες με, μα δεν με ξέρεις. Είμαι εγώ γεναίκα που θα σμίξω με έτσι άδρωπον ; Τζι αν γελαστώ τζαι σμίξω, δεν θα τον πέσω ποτζεί που ήρτεν;
- Σοφία Τζι αν μεν φεύκει; Αν πειστώσει; Αν κολλήσει πάνω σου όπως την αβτέλλαν τζαι να μεν ιξηκολλά; Αν δοκιμάσει να σε εκδικηθεί, αν τον ιξαπολύσεις;

Καίτη Έσεις πολλή φαντασία μάνα μου.Ανησυχείς χωρίς αιτία.
 Ηρέμησε, για όνομαν του θεού. Έσσει τζαι θεόν που πάνω.
 Εσύ μου το λαλείς κάθε μέραν, κάθε ώραν, κάθε τσιμπίν.
 Το κάθε πλάσμαν εν με την τύχην του μανούλλα μου.

Σοφία (μικρή σιωπή) Καίτη μου....

Καίτη Ναι...

Σοφία Ο δάσκαλος Καίτη μου, ίντα σου λαλεί ;

Καίτη Πκοιος δάσκαλος;

Σοφία Ο γείτονας .

Καίτη Έντα να μου πει ο γείτονας ;

Σοφία Εν νούσιμος, εν όξυπνος, εν μορφωμένος, εν καλοσυνάτος.

Καίτη Εξαπολύσαμεν τον δικηγόρον τζι επκιάαμεν τον αρφόν του;

Σοφία Κόρη...να ζηληφτούν ούλλα τα επαγγέλαματα που τον
 κόσμον, οι δάσκαλοι τζι οι παπάες θάχουν πάντα δουλειάν
 τζαι θα πκιερώννουνται.

Καίτη Μα να τον πάρω για το επάγγελμαν του;

Σοφία Να τον πάρεις γιατί ξέρουμεν τον. Γιατί εν σίουρος.

Καίτη Εγιώ δεν θέλω σίουρον. Εγιώ θα πάρω τζείνον, πον να κάμει
 την καρκιάν μου να χτυπήσει.

Σοφία Ξέρεις κόρη ίντα πα να πει δάσκαλος;

Καίτη Έντα πα να πει δάσκαλος;

Σοφία Η κάθε του σκέψη, η κάθε του μιλιά, η κάθε του ασιελιά,
 η κάθε του δουλειά εν μελετημένες.

Καίτη Έτσι σου είπαν!

Σοφία Δεν θέλω να μου πουν. Θωρώ, ακούω τζαι κρίνω.

Καίτη Τζι εγιώ θωρώ, ακούω, μαθθαίννω τζαι ξέρω.

Σοφία Έντα μαθθαίννεις τζαι ίντα ξέρεις;

Καίτη Πως του δασκάλου μάνα μου εν μαύρον το βλαντζίν του
 πόσει τον κάθε ρόκολον, πάνω στην τζεφαλήν του.

Σοφία Μα πόθθεν ακούεις κόρη τούτες τες πελλάρες;

Καίτη Όπου κάτσεις τζι όπου σταθείς.

Σοφία Τούτα λαλούν τα τζείνοι που τους αζουλεύκουν, γιατί
 θωρούν τους καλοντυμένους, καλοπετσωμένους τζαι
 καλοβολεμένους. Λαλούν τα οι συλλούρηες, οι καταχάληες
 οι ξεππεσμένοι. Λαλούν τα οι αδκιασεροί, οι αχαήρευτοι, οι
 απαίδευτοι, τα ξύλα τα απελέτζητα. Όσοι κουνοσιυλιάζουν
 νύχτα-μεραν μες τους καφενέδες .

Καίτη Αν σου κάμνει καλόν, λάλε τα να ξεθυμαίνεις. Μα λάλε τα
 μόνη σου. Γιατί εσού τα λαλείς τζι εσού τα ακούεις.
 (Ακούεται απέξω η Ντίνα να τραγουδά το τραγούδι του
 γάμου)

- Ντίνα Εεε πάντα αγάπη νάσιετε τζαι σέβας μεταξύ σας
εεε τζαι να σας δώσει ο θεός ό,τι ποθεί η ψυσιή σας.
(μπαίνει στη σκηνή)
εεε εύχουμαι πάντα νάσιετε υγείαν τζαι αγάπην
εεε τζαι να αποχτήσετε παιδικιά,
πον η μιαλλίττερη χαρά...έσσω του όπκοιος τάσιει.
- Σοφία Καλώς την. Πόθθεν έρκεσαι τζαι χαριεντίζεσαι ;
Ντίνα Έρκομαι που το εργαστήριν τζι έχω ευχάριστα νέα.
Καίτη Πέ τα να χαρούμεν τζι εμείς
Ντίνα Ετηλεφωνήσαν που μιαν μεγάλην υπεραγοράν τζι
επαραγγήλαν πενήντα μπουκκάλια γλυκόν καρυδάκιν,
πενήντα γλυκό κκεράζιν τζαι πενήντα μαρμελλάδαν
φράουλαν.
- Σοφία Μπράβο . Έτσι παραγγελίες να πκιάννετε, να γεμώσουν οι
πούντζιες σας ριάλια.
- Ντίνα Σιώπα για όνομαν του θεού, να μεν ακουστεί τζι εν να μας
τζυνηά ο φόρος ώσπου ζιούμεν.**(γέλια)**
- Καίτη Εμιλήσαν μαζί σου;
Ντίνα Εμιλήσαν με την Γιώταν.
Καίτη Τζαι ...το τραούδιν του γάμου πού κολλά με τες
παραγγελίες ;
- Ντίνα Αααα τούτον εν μυστικόν.
Σοφία Έσιεις μυστικά που λλόου μας ;
Ντίνα Ο καθένας έσιει τα μυστικά του .
Σοφία Εν τα μυστικά της μασωνίας τζι εν τα λαλείς;
Ντίνα Δεν εν δικά μου μυστικά.
Σοφία Εν της Καίτης;
Ντίνα Αν ήταν της κόρης σου, θα το έξερες.
Σοφία Εν της Γιώτας;
Ντίνα Εν ερωτευμένη.
Σοφία Είπε σου το όξα κάμνεις παναύρι μόνη σου;
Ντίνα Εμάντεψα το.
Καίτη Εμάντεψες τζιαι με πκοιον;
Ντίνα **(Τραγουδά)**
Εεε αγάπησεν τζαι πόνεσεν, μα τζείνος δεν το ξέρει.
εεε τζαι όποτε συνομπλαστούν τρέμει τζαι υποφέρει.
- Σοφία Τζαι πκοιος εν πόνει κόρη μου;Πκοιον εν πον τ'όνομαν του;
Ντίνα **(απαγγέλλει)**
Εν χωρκανός, μα μεν ρωτάς θκειούλλα για τόνομαν του.
Κρατά το στόμαν της κλειστόν,γιατί με τ'άκουσμαν του,
θα μαθευτεί μες το χωρκόν, που μιαν μερκάν ως άλλη
τζι ο έρωτας ο μυστικός...εν να γενεί τελλάλι

ΣΚΗΝΗ 5

**Στην αυλή της Μαρίας, την ώρα που νυχτώνει. Η Μαρία καθαρίζει
στάρι και τραγουδά με νοσταλγία.**

- Μαρία Εεε εφίλα με τζι ελάλουν του κανεί σε ρε λυσιάρη
εεε τζι εν να νεφάνει η μάνα μου τζι εν να σε λαπορτάρει.
- Νίκος **(Μπαίνει, φορώντας την πράσινη στολή του και έχοντας
το βουρκίν του στον ώμο)** Καλησπέρα μάνα.
- Μαρία Καλώς τον λεβέντη μου.
- Νίκος Ίντα κάμνεις έτσι ώρα;
- Μαρία Καθαρίζω σιτάρι, να κάμουμεν κόλλυφα για το μνημόσυνο
του τζυρού σου.
- Νίκος Το μνημόσυνο του τζυρού μου εν τη άλλην Τζεγκατζήν
- Μαρία Καθαρίζω τωρά, πόχω δκιάσην.
- Νίκος Δεν σιουρκάζεσαι, δεν νεπαύκεσαι, δεν πνάζεις ρε μάνα..
- Μαρία Εσύ πνάζεις τζι εν να πνάσω τζι εγιώ;
- Νίκος Πνάζω καλό εν πνάζω;
- Μαρία Πού πνάζεις τζαι πότε πνάζεις;
- Νίκος Που κάτω που τους πλατάνους, άμα έχουμεν αδκιάσην.
- Μαρία **(μικρή σιωπή)** Πεθυμώ ρε, παρακαλώ τον θεό να
σε δω μιαν ημέραν στο φως του ήλιου. Νύχταν φεύκει
νύχταν έρκεσαι.
- Νίκος Ίντα να κάμω ρε μάνα. Έσει το η δουλειά μας. Πρέπει
πάντα νάχομεν την ένοιαν. Όπου δούμεν καπνόν να
βουρούμεν.
- Μαρία Αααχ γιε μου, τον τζαιρόν που πήαιννες σκολείον, αντί να
κάθεσαι να δκιαβάζεις, ο νους σου ήταν πάνω στα βουνά
τζαι τους κάμπους. Στους ποταμούς τζαι τες βρύσες.
Στους πεύκους τζαι τους πλατάνους. Στα θρουμπιά τζαι τα
μερσίγια. Στα ερπετά τζαι τα πουλιά... Πόσες φορές να
σου τα πω! Πόσες παραντζιελιές να σου δώκω! Φκιά κουφά.
Άδε τωρά που βασανίζεσαι.
- Νίκος Πκοιος είπεν ότι βασανίζομαι ρε μάνα;
- Μαρία Δεν το θωρώ; Θέλω να μου το πουν;
- Νίκος Τζι ίντα θωρείς δηλαδή;
- Μαρία Πως κάθε μέρα έρκεσαι κατασκοτωμένος που την
ποστασούραν.
- Νίκος Έσει το η δουλειά μου ρε μάνα. Ποστέκομαι ναι. Μα
αναπνέω αέραν καθαρόν. Πίννω νερό δροσάτο, την ώραν που
βκαίννει την γήν. Ακούω τα πουλιά να τζελαδούν, τον
άνεμον να παίξει με τα φύλλα των δεντρών. Κάμνω εγιώ
φυλακισμένος σε γραφείον; Θα κρεπάρω, Θα σκάσω.
- Μαρία Μη κακό σου γιε μου.

- Νίκος Είμαι καλά ρε μάνα. Έχω την υγεία μου. Να σφίξω πέτραν, βκάλλει νερόν. Τι άλλο θέλω ; Δόξα σοι ο θεός.
- Μαρία Δόξα σοι ο θεός γιε μου. Μα όμως...πρέπει να σκεφτείς τζαι το μέλλον σου. Δεν ημπορείς να γυρίζεις μες τα δάση, ώσπου ζεις .Πρέπει να σπιτωθείς, να νοικοτζυρευτείς.
- Νίκος Να παντρευτούν τ'αδέρφκια μου, πον μιαλλίττερα μου τζι ύστερα εγιώ.
- Μαρία Για τ'αδέρφκια σου δεν ανησυχώ. Τα αδέρφκια σου εχουν συναναστροφές. Συντυχάννουν τζαι συντυχάννουνται ... με πολλούς τζαι με πολλές . Εσέναν δεν σε θωρώ να συναναστρέφεται.
- Νίκος Έχω τζι εγιώ τους φίλους μου...τους συναδέλφους μου...
- Μαρία Δεν εν έτσι συναναστροφές που εννοώ. Τζαι μεν κάμνεις πως δεν καταλαβαίννεις..
- Νίκος Έντα συναναστροφές εννοείς ;
- Μαρία **(μικρή σιωπή)** Εν δυνατόν να με εφάτζισησεν ακόμα η καρκιά σου για καμιάν ; **(σιωπή)** Σύντυσιε ρε. Έντα έμεινες τζαι θωρείς με άλαλος ; **(σιωπή)** Σύντυσιε λαλώ σου. Έσεις...μη κακόν κανέναν πρόβλημα;
- Νίκος Έντα πρόβλημα νάχω;
- Μαρία Εσύ ξέρεις .
- Νίκος **(σιωπή.)** Εεε...έχω.
- Μαρία Ένταν πόσιεις;
- Νίκος Έχω μιαν υπόψη μου.
- Μαρία Γεναίκα;
- Νίκος Όι...μοτόρα.
- Μαρία Μεν με περιπαίζεις.
- Νίκος Δεν εν για γεναίκαν που με ρωτάς ;
- Μαρία Τζαι πκοιαν εν τούτη;
- Νίκος Η γειτόνισσα η Καίτη;
- Μαρία **(σιωπή)** Είπες της τίποτε; Είπε σου τίποτε;
- Νίκος Ούτε της είπα, ούτε μου είπεν..
- Μαρία **(σιωπή)** Παραίτα...άλλαξε γνώμη...
- Νίκος Εν τζι εν φορεσιάν που θέλω τζι εν να αλλάξω γνώμην.
- Μαρία Παραίτα λαλώ σου. Τούτη ψηλοπκιάννεται. Τούτη θα δκιαλέει τζαι να ποδκιαλέει, για νάβρει άντραν εις τα μέτρα της.. Τούτη θα γυρεύκει κανέναν εχούμενον.
- Νίκος Εγιώ είμαι φτωχός ;
- Μαρία Για μέναν είσαι ο αρκοντόττερος του κόσμου γιε μου, γιατί έσεις πλούσιαν καρκιάν. Μα για τζείνην !
- Νίκος Γιατί να μεν είμαι τζαι για τζείνην;
- Μαρία Τζείνη μπορεί να γυρεύκει άλλα χαρίσματα.

Νίκος Ύντα χαρίσματα;
 Μαρία Περιουσίες ! Χωράφκια, σπίθκια, αυτοκίνητα, ρούχα, παπούτσια, λούσα τζαι στολίδκια...

Νίκος Δεν μου φαίνεται για έτσι γεναίκα.
 Μαρία Η γεναίκα εν τζι εν χαρτίν που το δκιαβάζεις.
 Νίκος Τζι ο άντρας το ίδιον.
 Μαρία Προσπαθώ να σε προστατέψω γιε μου. Δεν θέλω να απογοητευτείς, να σπάσεις τα μούτρα σου, να μαραζώσεις.

Νίκος Θα μαραζώσω, αν μεν την καταφέρω μάνα .
 Μαρία Εσύ γιε μου, ζιεις απλά τζαι καθημερινά. Ρούχα γιορτινά κάθε Λαμπρήν τζαι Χριστούγεννα φορείς...άτε τζαι σε κανέναν γάμον...κανέναν παναϋριν. Τες άλλες ημέρες , ακόμα τζαι Κυριακές φορείς την στολήν του δασονόμου. Η δεσποσύνη κάθε μέρα εν αλλαμένη-ξαλλαμένη.Τζι αντί να ντύννεται ξεντύννεται. Τζι ο θεός να με συγχωρήσει... όπκοιος την θωρεί κολάζεται. Κολάζει ακόμα τζαι αγίους.

Νίκος Αν θα κολαστώ ρε μάνα, ας κολαστώ μιτά της..
 Μαρία Θα πονέσεις γιε μου.
 Νίκος Να πονέσω μάνα.Για λλόου της αξίζει να πονέσω. Τζαι ησύχασε...να πνάσει η ψυσιή σου.Δεν είμαι μωρόν **(Σιωπή)** Άτε θα πά να κάμω ένα μπάνιο **(Μπαίνει μέσα)**

Μαρία **(τραγουδά)**
 Εεε...λαλούν πως υποφέρουσιν μόνον όσοι μισούσιν
 εεε μα δεν έχουν παρηορκάν τζείνοι που αγαπούσιν .
(Μπαίνει ο Λάμπης)

Λάμπης Καλησπέρα μάνα.
 Μαρία Καλώς τον.
 Λάμπης Ύνταν πόσιεις ;
 Μαρία Είμαι ποσταμένη.
 Λάμπης Δεν είσαι ποσταμένη. Είσαι συννεφκιασμένη.
 Μαρία Δεν είμαστεν πάντα το ίδιον.
 Λάμπης Τωρά τι έπαθες τζαι δεν είσαι τζείνη που ξέρω;**(σιωπή)**
 Σύντυσιε. Ύντα με θωρείς τζαι γεμώννουν τα μμάδκια σου;

Μαρία Ο αρφός σου ο Νικόλας
 Λάμπης Ύντα έπεθεν ο Νικόλας;
 Μαρία Αγαπά μιαν.
 Λάμπης Τζι αντί να σιαίρεσαι, μαραζώννεις ;
 Μαρία Αν την μάθεις, θα μαραζώσεις τζι εσού.
 Λάμπης Γιατί να μαραζώσω;
 Μαρία Γιατί δεν πρόκειται να δεχτεί να σμίξει μιτά του.
 Λάμπης Γιατί να μεν δεχτεί;
 Μαρία Γιατί ψηλοπκιάννεται.

- Λάμπης Τζιαι πκοια εν τούτη ;
 Μαρία Η γειτόνισσα η Καίτη
 Λάμπης Είπε σου ο Νικόλας ότι αγαπά την Καίτη;
 Μαρία Πονεί τζαι βασανίζεται για λλόου της.
 Λάμπης **(σιωπή)** Μεν μαραζώννεις. Άφης τη δουλειάν πάνω μου.
 Θα γυρίσω τον νουν του αλλού. Θα του γνωρίσω καμιάν της
 σειράς του τζαι του χαρακτήρα του.
- Μαρία Όϊ που τζείνες τες ξετσιπωτες της πόλης .
 Λάμπης Έχομεν τζαι χωρκανές ρε μάνα.
 Μαρία Μα πκοιες ;
 Λάμπης Πρώτα πρώτα...εν οι φιλενάδες της, η Ντίνα τζαι η Γιώτα.
 Μαρία Τζαι τζείνες του ιδίου φυράματος ένει. Επήρεν ο νους τους
 αέραν, περίτου που τη φιλενάδαν τους. Παρπατούν τζαι που
 τ'άππωμαν δεν πατούν χαμαί. Πάσιν τροκκώντα, όπως τες
 φοράδες. Τζι ελυμπίσαν τζαι πάνω στον παράν , τζαι για να
 σου πουν καλημέρα, θέλουν πκιερωμήν. Πού να καταδεχτούν
 τον δασονόμον. Εσύ φταίεις, που τες εκούρτισες να κάμνουν
 μαρμελλάδες τζαι γλυκά του...τζαι παρπατούν τζιαι
 καπαρτίζουν, σαν να στήσαν εις την πιτσιλιάν παράρτημαν
 της NESTLE . Εμείς θέλουμε γεναίκαν να πατά χαμαί, όι να
 πετά στον αέραν.
- Λάμπης Μεν ανησυχείς. Θα του έβρω μιαν, κομμένην τζαι ραμμένην
 στα μέτρα του. Μιαν που να μεν σηκώννει τα μμάδκια της
 που χαμαί. Μόνον πάνω του να δεικλά. Να τον θωρεί τζαι να
 λιώννει σαν το τζιερίν. Μιαν, που άμα τη θωρεί αρσενικός ,
 να κοτζιηνίζει. Που στόμαν νάσει τζαι μιλιάν να μεν έσει .
 Που να την έσειε κάτσε-κάτσε...σήκου-σήκου. Άτε...λάμνε
 μέσα τζαι πέψε μου τον τζι έχω πολλά να του πω τζαι να του
 παραντζιύλω. Τζι όι νάρτεις ταπισόν του . Ποσκολίστου
 ποτζεί-ποδά, ώσπου να τον δασκαλέψω, με την γλώσσαν
 που καταλαβαίννει. Τζαι μεν του αννοίξεις κουβένταν για
 αγάπες τζαι καμούς. Θέλει σε ο αρφός σου πέ του. Τζι αν σε
 ρωτήσει ίντα τον θέλω, πέ του πως δεν σου είπα. Τζι άκου...
 πέ του να φέρει μιτά του τζαι το κασετοφωνούιν του .
- Μαρία Όντα να το κάμετε;
 Λάμπης Τες συμβουλές πον να του δώκω θέλω να τες ηχογραφήσει,
 να τες ακούει τζαι να τες αθθυμάται. Να μεν αφορμολοάται
 πως δεν του τες είπα.
- Μαρία Κουβέντες νούσιμες τζαι μετρημένες να του πεις, γιατί
 ξέρεις τον...άμα σικκιριτιστεί μουλλώννει τζαι δεν ιβκάλλει
 με μιλιάν με πολοήν

- Λάμπης Ξέρω τον ναι.(**Η Μαρία φεύγει,ο Λάμπης απαγγέλλει.**)
 Ούλλα τζι αν τα επίστευκα,τούτον δεν το πιστεύκω,
 Να χάσω τζείνην π'αγαπώ που τζείνον που λατρεύκω.
 Ίντα να κάμω άραγε, πκοια στράταν να τραβήσω;
 Να πάρω τον ανήφορον η να κατηφορίσω ;
 Σκέφτομαι το αδέρφιν μου, π'αεροκουπανίζει,
 τζι αν πάρει την γειτόνισσαν εν να τον βασανίζει.
 Τούτη ταιρκάζει μ'άδρωπον καπάτσον τζαι βαρβάτον.
 Τούτος για να ποταβριστεί, θέλει το μεσ'το πκιάτον.
 Εγιώνι ξέρω την καλά, ξέρω ίνταν να κάμω ,
 για τούτον πρέπει να βκιαστώ,πρέπει να τον προκάμω.
 Τούτη, με τον αέραν της , λιοντάριν ημερεύκει .
 τζαι απού δώκει πάνω της, δύσκολα ζημπερτεύκει.
(Μπαίνει ο Νίκος. Κρατά ένα κασετοφωνάκι)
- Νίκος Κάτι με θέλεις είπεν η μάνα μας.
 Λάμπης Ίσεις ώραν να κουβενκιάσουμεν;
 Νίκος Πόσην ώραν;
 Λάμπης Πρέπει να πούμεν πολλά .
 Νίκος Τζαι πρέπει να τα ηχογραφήσουμεν τζι επαράντζυλες να
 φέρω κασεττόφωνον;
 Λάμπης Εν παραντζιελιές πον να σου δώκω τζαι θέλω να τες
 αθθυμάσαι.
- Νίκος Για ίντα ζήτημα;
 Λάμπης **(μικρή σιωπή)** Είπε μου η μάνα μας , πως αγαπάς την
 Καίτην.
- Νίκος Τζι ίντα σε ενδιαφέρει εσέναν;
 Λάμπης Θέλω να σε βοηθήσω να την καταφέρεις.
 Νίκος Δεν θέλω βοήθειαν.
 Λάμπης Ξέρω μιαν αδυναμίαν που έσει. Τζι αν ικανοποιήσεις την
 αδυναμίαν της, θα πίννει νερόν στόνομαν σου. Θα λαλεί
 Νικόλας τζιαι θα κολλούν τα σειίλη της.
- Νίκος Ίντα αδυναμίαν έσει;
 Λάμπης Εν πονόψυση .
 Νίκος Τούτον δεν αδυναμία, τούτον εν χάρισμαν.
 Λάμπης Καρτέρα να εξηγήσω. Η αδυναμία της εν τα συγκινητικά
 τραούδκια. Άμα ακούει λυπητερά τραούδκια, λιώννει σαν το
 τζερίν. Τζι όπως θέλεις πλάθεις την τζι ό,τι θέλεις κάμνεις
 την.
- Νίκος Άμα λαλείς λυπητερά τραούδκια, ίντα εννοείς;
 Λάμπης Τραούδκια που αναφέρονται στη λύπη, τη δυστυχίαν,την
 αρώσκιαν ,την φτώσιαν, την μοναξιάν, τον θάνατον. Πε της
 τραούδκια για τον θάνατον τζαι πεθανίσκει για λλόου σου

- Νίκος Πε μου έναν παράδειγμαν.
 Λάμπης Να σου πω τίτλους τζαι στίχους. Να ηχογραφούμεν όμως, για να τα βρίσκεις τζαι να τα μάθεις .Αν μεν τα βρίσκεις, πε μου να σου τα φέρω δώρον. Άτε, πάτα την κασέτταν.
- Νίκος Να μεν ισβήσουμεν τα άλλα, που έχω πάνω.
 Λάμπης ΄Ιντα τραούδκια έσεις;
 Νίκος Δεν εν τραούδκια. Εν διάφοροι ήχοι του δάσους .Πουλιά, ζώα, βροσιή, χαλάζι, ποταμοί, καταρράχτες, αέρηδες , ανεμιτζιές...
- Λάμπης Αδκιασην έσεις... Προσπέραστα τζαι πάτα την κασέτταν να ηχογραφήσουμεν τα σημαντικά.
(Ο Νίκος πατά την κασέτα , που γυρίζει γρήγορα. Έπειτα τη σταματά και την πατά σε αργή ταχύτητα).
 Λάμπης ΄Ακου στίχους...τζαι δώκε προσοχήν **(Απαγγέλλει)**
 « Στον χάρον τηλεφώνησα, του ζήτησα μιαν χάρη.
 Του ειπα να μην ξαναρθεί άλλες ψυχές να πάρει»
(σιωπή)
 «Χάρε να ήσουν άνθρωπος για μίαν ώρα μόνον να νιώσεις από μοναξιά να νιώσεις από πόνον.»
(σιωπή)
 «Τον χάρον τον αντάμωσαν πεντέξι χασικλήδες να τον ρωτήσουν πώς περνούν στον άδην οι μερακλήδες.»
 ΄Ακου ζι έναν του Πουλόπουλλου.
 «Απόψε αντάμωσα τον χάρο σε μια γωνιά στην Κοκκινιά μου είπεν ήρθα να σε πάρω, ταξίδι για τη λησμονιά.
 κάμε το στερνό σου το τσιγάρο τζι έλα ν'ανοίξουμε πανιά.»
- Νίκος Μα μόνον τραούδκια του χάρου της αρέσκουν ;
 Λάμπης Αρέσκουν της διάφορα. ΄Ακου έναν άλλον. Τούτον εν αμανές. Θα δυσκολευτείς να το μάθεις, μα αξίζει τον κόπον.
 «Χτυπά νεκροί κι ανοίχτε μου, να μπω για να σκουπίσω στον τόπον τον παντοτεινόν όπου θα κατοικήσω.»
- Νίκος **(σταροκοπιέται)** Κύριε ελέησον...ίντα αρώσκια εν τούτη;
 Λάμπης Άμα τα μάθεις τούτα, έλα να γράψουμεν τζι άλλα. Πρόσεξε να μεν τα σβήσεις, γιατί εν θησαυρός τουν τα τραούδκια.
 Τζαι...όπου την κόψεις μόνην της, τραούδα της κανένα.
- Νίκος Καλάν καλάν...
 Λάμπης Θα πάω στον καφενέν τωρά, να δω έναν πελάτην για κάτι περιουσιακά τζαι μεν έσεις ένοιαν, η δουλειά μας θα πάει πρύμα. Φτάννει να κάμνεις κάθε φοράν τζείνον που σου παραντζιέλλω. **(Φεύγει)**
- Νίκος Να πας στο καλό.**(Γυρίζει το κασετόφωνο στην αρχή. Μπαίνει ο Τάκης από έξω)**

- Τάκης Καλησπέρα. Ίντα κάμνεις με το κασετόφωνον έτσι ώρα;
 Νίκος Ηχογραφήσαμεν κάτι ποιήματα με τον Λάμπην.
 Τάκης Ίντα ποιήματα;
 Νίκος Τραούδκια του χάρου. Τραούδκια του πόνου, του θανάτου
 τζαι του κλαμάτου.
 Τάκης Τζι ίνταν να τα κάμεις;
 Νίκος Έμαθεν πως αγαπώ την Καίτην....
 Τάκης Αγαπάς την Καίτην;
 Νίκος Ναι. Τζι είπε μου πως της αρέσκουν έτσι τραούδκια τζαι
 να τα μάθω να της τα τραουδώ, για να την καταφέρω.
 Τάκης Ααα τον παραπόττην τον ψεύτην .Η Καίτη ρε, νευριάζει τζαι
 κλαίει, άμα ακούει έτσι τραούδκια.
 Νίκος Τζαι γιατί να μου πει ψέματα ο αρφός μας;
 Τάκης Γιατί αγαπά την τζαι τζείνος .
 Νίκος Αγαπά την ! Τζαι πού το έμαθες; Πκοιος σου το είπεν;
 Τάκης Ο παππούς μας. Τζι είπε μου να μεν το πω.
 Νίκος Μέμπα τζαι θέλεις την τζι εσού ρε;
 Τάκης Εμέναν εν αλλού δοσμένη η καρκιά μου.
 Νίκος Πού αν επιτρέπεται;
 Τάκης Στην Ντίναν .
 Νίκος Είπες της το;
 Τάκης Ακόμα.
 Νίκος Καρτεράς να πκιάεις σύνταξη να της το πεις;
 Τάκης Άμα της κοντέψω να της το πω, τρεμουσιάζω, δήννεται η
 γλώσσα μου τζαι τταττεύκω.
 Νίκος Τταττεύκεις ίντα πα να πεί ;
 Τάκης Γίνομαι ττάττης, μασσός. Μασσεύκω, μασώ τα λόγια μου.
 Νίκος Μεν της κοντεύκεις. Λάλε της το πόμακρα.
 Τάκης Μα να φωνάζω να μας ακούει η γειτονιά;
 Νίκος Να το λαλείς τραουδιστά
 Τάκης Πάλε θα ακούουν τζι άλλοι.
 Νίκος Άμα τραουδάς, να την θωρείς κατάμματα, για να καταλάβει
 πως εν για τζείνην που τραουδάς. Οι άλλοι πον ν' ακούουν,
 θα νομίζουν πως τραουδάς για το κκέφι σου.
 Τάκης Μπράβο σου ρε... δασονόμος... δασονόμος, μα ο νους σου
 ... ξιουράφιν
 Νίκος **(σιωπή)** Θέλω να με βοηθήσεις τζι εσού.
 Τάκης Ίντα βοήθειαν θέλεις
 Νίκος Εσού, που είσαι γραμματιζούμενος , να μου πεις ίντα να
 κάμω, για να την κερτίσω ;
 Τάκης Να τα πούμεν άλλην ώραν, γιατί τωρά πρέπα να κάτσω να
 δκιαβάσω κατι εκθέσεις των μαθητών μου.

(Βγαίνει από μέσα ο Μιχάλης)

- Μιχάλης ΄Ιντα κάμνετε κοπέλια;
 Τάκης ΄Ο,τι κάμνουμε βρίσκουμεν.
 Μιχάλης Εν νόμος λεβέντη μου. ΄Ο,τι κάμνεις πκιερώννεις.
 Τάκης Συγνώμην παππού, πρέπει να πάω εγώ.
 Μιχάλης Να πας στο καλό. **(Ο Τάκης φεύγει. Ο Μιχάλης κάθεται. Κοιτά τον Νίκον και τραγουδά)**
 Εεε έχουν τα πλάσματα χαρές, μα έχουσιν τζαι λύπες
 δκιαβάζω μεσ'τα μμάδκια σου τες λύπες που δεν είπες.
 ΄Ιντά παθες Νικόλα μου τζι είσαι συννεφκιασμένος;
 Αγάπησες τζαι πόνεσες τζι είσαι συλλοϊσμένος;
 Νίκος **(τραγουδά)**Εεε αν ήσουν μάος ρε παππού, έλεος έθεν νάσιεις.
 Αγάπησα τζι επόνησα τζαι φταίει ο καρτάσιης.
 Μιχάλης Πκοιος καρτάσιης Νικόλα μου;
 Νίκος Ο Λάμπης.
 Μιχάλης ΄Ιντα σου έκαμεν ;
 Νίκος Γιατί δεν μου το είπες , πως αγαπά την Καίτην ;
 Μιχάλης Ελυπούμουν να σου το πω.
 Νίκος Γιατί;
 Μιχάλης Γιατί εκατάλαβα πως την αγαπάς τζι εσου.
 Νίκος Τζι άφηκες με να παιδεύκομαι παππού μου;
 Μιχάλης Γιατί να παιδεύκεσαι; Να βάλεις τα δυνατά σου.
 Να αγωνιστείς για να την καρτίσεις.
 Νίκος Με ίντα όπλα ;
 Μιχάλης Ο καθένας με τα όπλα του.
 Νίκος Ο Λάμπης δικηγόρος τζι εγιώνι δασονόμος.
 Μιχάλης Ούτε τα διπλώματα, ούτε οι θέσεις, ουτε τα πλούτη, ουτε
 ακόμα τζι η ομορκιά κερτίζουν την αγάπην.Η αγάπη μόνο
 με την αγάπην κερτίζεται.Αν την αγαπάς περίτου που τον
 αρφόν σου, θάβρεις τρόπον να την κερτίσεις.
 Νίκος Βοήθα με. Πε μου καμιάν ιδέαν
 Μιχάλης Να μεν αδικήσουμεν τον αρφόν σου.
 Νίκος Αν σου ζητήσει παραντζιελιάν δωσ'του τζαι τζείνου
 Μιχάλης Επαράντζυλα του.
 Νίκος ΄Ιντα του παράντζυλες;
 Μιχάλης ΄Άλλη παραντζιελιά για εσέναν τζι άλλη για τζείνον.
 Νίκος Πε μου για εμένα.
 Μιχάλης Να σου πω τραουδιστά
 εεε αν θέλεις η αγάπη σου ν'αννοίξει τζαι ν'αθθίσει
 εεε τζαι να σε κλείσει μέσα της να σε μουσκομυρίσει
 εεε άννοιξε την φωνούλλα σου,γλυτζιά να τραουδήσει.
 εεε τζαι τότε νάσαι σίουρος ,πως εν να την κερδίσει

Νίκος Εν εύκολον παππού μου;
 Μιχάλης Για την αγάπην δεν υπάρχει δυσκολία. Η αγάπη ούλλα τα
 μπορεί, ούλλα τα ορίζει, ούλλα τα ελπίζει, ούλλα τα κερτίζει.
(μικρή σιωπή) Άτε να σε αφήκω, γιατί εποστάθηκα πολλά
 σήμερα. Τζαι μελέτα προσεχτικά τα όσα σου είπα
 Νίκος Ευχαριστώ παππού μου.
 Μιχάλης Τον θεόν που σ' έπλασεν έτσι νούσιμον. **(φεύγει)**
(Ο Νίκος γυρίζει πίσω το κασετόφωνο και ακούει
κάποια πουλιά που έχει ηχογραφήσει. Η Καίτη μπαίνει
στην αυλή της από τον δρόμο και ακούει τα πουλιά)
 Καίτη Καλησπέρα.
 Νίκος Καλησπέρα.
 Καίτη Εν πουλιά που ακούεις στο κασετόφωνο;
 Νίκος Ναι
 Καίτη Πού τα ήβρες;
 Νίκος Ηχογραφώ τα στο δάσος.
 Καίτη Ίντα πουλιά;
 Νίκος Από κοράζινους μέχρι αηδόνια.
 Καίτη Ακούεις αηδόνια στο δάσος ;
 Νίκος Εν εις το δάσος που ακούεις αηδόνια.
 Καίτη Κάμνεις το για τη δουλειά σου;
 Νίκος Για το κκέφι μου. Ανάλογα με τη διάθεση μου, βάλλω τζι
 ακούω. Ηχογραφώ διάφορα . Εκτός που τα πουλιά, ηχογραφώ
 βροσιές -χαλάζι, βροντές- κεραυνούς , ποταμούς –αυλάτζια,
 καταρράχτες- ρυάκια, ανέμους- θροϊσματα...
 Καίτη Τα θροϊσματα ίνταν πόνει;
 Νίκος Ο θόρυβος που κάμνουν τα φύλλα ,άμα τα δέρνει ο άνεμος.
 Τζαι τα φύλλα του κάθε δεντρού βκάλλουν άλλον ήχον.
 Άλλον ήχον ο πεύκος, άλλον ο πλάτανος, άλλον το καβάτζιν
 Καίτη Μπορώ να ακούσω ;
 Νίκος Να το πατήσω. **(Το πατά. Ακούονται θροϊσματα)**
 Καίτη Πράγματι...σαν να βρίσκεσαι στο δάσος.
 Νίκος Εβρέθηκες καμιά φορά νύχτα στο δάσος;
 Καίτη Δεν έτυχε.
 Νίκος Αν τύχει να βρεθείς, θα νιώσεις κάτι που δεν το ξανάνιωσες.
 Καίτη Σαν να αροθυμώ νύχταν στο δάσος.
 Νίκος Άμα εν μόνοι , εν πολλοί που αροθυμούν, ακόμα τζαι
 συνάδελφοι δασονόμοι. Άμα εν παρέα, εν διαφορετικά.
 Καίτη Εξαρτάται που την παρέαν.
 Νίκος Όσον πκιο μεγάλη η παρέα, τόσο πιο καλά νιώθεις.
 Αν θελήσεις τζι αν αποφασίσεις, μπορώ να κανονίσω την
 παρέαν. Αν θέλεις κανόνισ' την εσύ.

Καίτη Έντα παρέαν υπολογίζεις;;
 Νίκος Η πκιο κοντινή εν οι φιλενάδες σου τζαι τ' αδέρφκια μου.
 Καίτη Θάβρει τζαιρόν ο κύριος δικηγόρος, με τόσες ασχολίες ;
 Νίκος Αν μεν έβρει, βρίσκουμεν άλλον.
 Καίτη Πκοιον άλλον;
 Νίκος Κανέναν που τους συναδέλφους..
 Καίτη Άγνωστον;
 Νίκος Γνωστικόν.
 Καίτη Το αντίθετον του άγνωστου εν ο γνωστός όι ο γνωστικός.
 Νίκος Συγνώμη κυρία... δασκάλα
 Καίτη Μακάρι νάμουν δασκάλα, παρά να δουλεύκω σαν τη δούλα.
 Νίκος Όι τζαι δούλα. Μαστόρισσα.
 Καίτη Που τες μαστόρισσες έρεξα τζαι δεν με αγρωνίσαν.
 Νίκος Παντρεύτου δάσκαλον να γενείς δασκάλα. Παντρεύτου
 δικηγόρον να γενείς δικηγορίνα.
 Καίτη Γιατί η γεναίκα του γιατρού εν γιάτραινα; Του μουχτάρη εν
 μουχτάραινα;; Του καντηλανάφτη εν καντηλανάφταινα;
 Νίκος Του παπά εν παπαδικιά
 Καίτη Ναι, μα ούτε ξομολοά, ούτε μεταλαβαίννει, ούτε βαφτίζει,
 ούτε θυμιατίζει.(γελούν)
 Νίκος Τέλος πάντων...την έξοδον στο δάσος να την κανονίσουμεν
 καλοτζαίριν ,να μεν πουνκιάσουμεν.
 Καίτη Μα εν να μείνουμεν ούλλη νύχτα;
 Νίκος Μα τούτον εν το χάζιν. Να τζοιμηθείς νύχτα στο δάσος .
 Καίτη Κάτω που τ' άστρα;;
 Νίκος Κάτω που τα δεντρά. Πεύκους, κέδρους, πλατάνους.
 Σπάζουν τα ρουθούνια που τες μυρωδικές. Να σε
 ποτζιοιμίζει τ' αερούιν, που παίζει με τα φύλλα...τζαι να σε
 ξυπνούν τα πουλιά όσον να χαράξει.
 Καίτη Τζαι μόνον το ξύπνημαν των πουλιών, αξίζει τον κόπον.
 Νίκος Άλλον να σου το λαλώ τζι άλλον να το ζιείς.
 Καίτη Τζαι με έντα ρούχα, έντα αποσκευές ;
 Νίκος Ο καθένας τα δικά του.
 Καίτη Εξαναπήες ;
 Νίκος Πολλές φορές.Με συναδέλφους.
 Καίτη Αν με αφήκει η μάνα μου, θα το σκεφτώ
 Νίκος Αν καταφέρεις νάρτουν οι φιλενάδες σου θα σε αφήκει.
 Καίτη Αααα είσαι πονηρός...
 Νίκος Καταφερτζιής είμαι.
 Καίτη Τζι εν σου φαίνεται.
 Νίκος **(μικρή σιωπή)** Θέλεις να βάλω πουλιά να ακούσεις;
 Καίτη Δεν εν ώρα τωρά. Πον να τύχει

Νίκος Μπορεί να μεν τύχει.
 Καίτη Να το κάμουμεν να τύχει.
 Νίκος Που τα πολλά ακούσματα που έχω στο δάσος,έμαθα να μιμούμαι κάπκοια πουλιά.Πουλιά φυσικά,που εν εύκολον το λάλημαν τους.Όπως ο κούκος, ο γκιώνης, το τρυόνιν. Την πέρτικαν δεν ημπορεί κανένας να την μιμηθεί. Κάμνει τόσην φασαρίαν το λάλημαν της ,που δεν αξίζει τον κόπον ούτε να δοτζιμάσεις να την μιμηθείς .Θέλεις να δοτζιμάσω να σου μιμηθώ έναν πουλλίν;
 Καίτη Αν σου κάμνει κκέφιν.
 Νίκος Θα προσπαθήσω να μιμηθώ το λάλημαν του κούκου, που νομίζω πως εν εύκολον. Εν απλόν τζι επαναλαμβάνεται. Ακου...**(Βάζει τα χέρια γύρω από το στόμα του και ακούεται ο κούκος από ηχογράφηση.**
 Καίτη Μπράβο. Είσαι ο καλλίττερος κούκος που έχω ακούσει.
 Νίκος Ευχαριστώ.
 Καίτη **(μικρή σιωπή)**Τι άλλον έσιεις πάνω στην κασέτταν;
 Νίκος Δεν έχουν σημασίαν.Δεν σε ενδιαφέρουν.
 Καίτη Άφησ' με να αποφασίσω εγώ.
 Νίκος Σε παρακαλώ...μεν επιμένεις
 Καίτη Κάτι κρύβκεις εσύ.
 Νίκος Εεε εν κάτι τραούδκια...συγκινητικά, που τα ήβρα τα για τον αρφόν μου .
 Καίτη Πκοιον που τους δκυο;
 Νίκος Τον Λάμπην.
 Καίτη Τζι ίνταν πον να τα κάμει;
 Νίκος Εν μυστικόν .
 Καίτη Εγώ δεν ημπορώ να το μάθω ;
 Νίκος Δεν εν δικόν μου μυστικόν.
 Καίτη Τζαι γιατί δεν τά'βρισκεν ο ίδιος τζι έβαλεν σε εσέναν να τα έβρεις;
 Νίκος Επειδή είμαι μιτσόττερος του, εκμεταλλεύεται με.
 Καίτη Δεν πιστεύκω.Κάτι κρύβκεις εσού.Τέλος πάντων, πρόβλημα δικό σου...Άτε καληνύχτα.
 Νίκος Μα τζοιμασαι με τες όρνιθες;
 Καίτη Καρτερώ τη Ντίναν να ελέγξουμεν τα κκεττάπκια μας
 Νίκος Η Γιώτα δεν έρκεται.Πάει τζαιρός να τη δούμεν. Με τη καταγίνετα τζι εγίνηκεν ακριβοθώρητη;
 Καίτη Επεθύμησες την ;
 Νίκος Επεθύμησα την ναι.
 Καίτη Γυρίζει τες υπεραγορές τζι εξυπηρετεί πελάτες. Άτε, οι κουβέντες δεν τελειώνουν. Καληνύχτα

- Νίκος Να πάεις στο καλόν τζαι καλο ξενύχτι .(**Βάζει το κασετόφωνο να ακούσει τα πουλιά. Δυσκολεύεται να τα βρεί.**) Αφού εν δαμέ που τάχω γραμμένα, γιατί να μεν τα βρίσκω; Άτε πουλλούδκια μου κελαδείστε.Κελαδείστε, να ακούσει η αγάπη μου, πέрки με αγαπήσει. **(Τραγουδά)** Κελαηδείστε ωραία μου πουλλάκια κεληδείστε.... κελαηδείστε τραγουδείστε τον ωραίο σας σκοπό...
(**Το ξαναπατά. Ακούονται βάτραχοι**)Πουλιά γυρεύκω, βόρτατζιοι μου βκαίννουν.**(τραγουδά)** Μάθετε με, ωραία μου πουλλάκια μάθετε, σαν κι εσάς να τραγουδώ....
- Τάκης **(Βγαίνει από μέσα)** Δεν αντρέπεσαι ρε που τους γειτόνους; Εν ώρα τωρά να κάμνεις φασαρίαν;
- Νίκος Γυρεύκω στο κασετόφωνον κάτι πουλιά ,μα δεν τα βρίσκω.
- Τάκης Εν ώρα να παίζεις με το κασετόφωνον;
- Νίκος Πκοιος είπεν ότι παίζω ;
- Τάκης Ίντα κάμνεις καλό;
- Νίκος Γυρεύκω τες ηχογραφήσεις μου...
- Τάκης ΄Αφης' τες αύριον **(Μπαίνει η Ντίνα στη διπλανή αυλή.)**
- Ντίνα Καλησπέρα.
- Νίκος Καλησπέρα δεσποσύνη.**(μικρή σιωπή)** Ρε Τάκη, σαιρέτα την Ντίναν. Εδήθηκεν η γλώσσα σου ;
- Τάκης Κα κα...καλή..σπέρα...δε δε δεσποσύνη Ντι ντί να
- Ντίνα Καλησπέρα κύριε Τάκη... Ίντα έπαθες τζαι μασσεύκεις ;
- Τάκης ΄Εφα..έφα...έφα..
- Νίκος ΄Εφαε μασσά φρούτα τζι εμάσσεψεν.
- Ντίνα Πρώτη φοράν ακούω για φρούτα μασσά.
- Νίκος Τζυδώνια...πομιλίες...ζίζηφα...κόνναρα. ΄Οπκοιος φάει μασσεύκει. Ο Τάκης μασσεύκει μόνον άμα συντυχάννει. ΄Αμα τραουδά δεν του φαίνεται καθόλου.Άτε ρε βάρτην πάνω, να ακούσει η δεσποσύνη, να καταλάβει πως είσαι κανονικός, φυσιολογικός. Ίντα έμεινες τζαι θωρείς ξηστικός; Συγνώμη δεσποσύνη,τράβα νάκκον πίσω.΄Αμα τον ακούεις πόμακρα, νιώθει καλλίττερα. Τράβα...τράβα πίσω...ακόμα λλίον πίσω.Εν καλά ρε τζιαμέ; Νιώθεις άνετα ;
- Τάκης Εν κα κα...κα..καλά...
- Νίκος Θώρε τον κατάμματα δεσποσύνη για να λυθεί η γλώσσα του. ΄Ατε ρε, πε της κανέναν τραούδιν που ξέρεις..Που διδάσκεις στο σκολείον. Κανέναν χριστουγενιάτικον, κανέναν πρωτοχρονιάτικον, κανέναν πατριωτικόν.....
- Τάκης **(Βήχει.Παίρνει στάση τενόρου.Τραγουδά τη γαουρίτσα)** ΄Εχασα τη γαούρα μου τζι εν φορτωμένη ζύλα... πρρρίο... πρρριο...πρρρίο... ντε γαουρίτσα ντε....

- Σοφία **(Βπαίνει στην αυλή της . Στέκει και ακούει. χειροκροτεί.)**
Μπράβο μπράβο...έβαλες κάτω τζιαι τον Ττερλικκάν.
- Τάκης Ευχαριστώ κυρία Σοφία. Καλοσύνη σου. Είσαι πολλά καλή, τζιαι πολλά ευγενική. Πάντα τζιαι παντού τζιαι έσσω σου τζιαι αλλού.
- Νίκος Ακούεις δεσποσύνη Ντίνα;Μιλά κανονικά .Δεν τταττεύκει. Δεν μασσεύκει.Δεν μασά τα λόγια του.Τζιαι ξέρεις το γιατί;
- Ντίνα Γιατί;
- Νίκος Ρώτα τον;
- Ντίνα Ρώτα τον εσού.
- Νίκος Γιατί ρε, μπροστά στην κυρία Σοφίαν μιλάς κανονικά τζιαι μπροστά στην Ντίναν τταττεύκεις;
- Τάκης Δεν σε αφο αφο αφορά.
- Νίκος Αφορά με τζιαι αφορά σε. Γιατί ρε μέσα στην τάξη η γλώσσα σου τζυλά ροδάνιν, στους καφενέδες δεν ακούεται άλλος που λλοου σου τζιαι μπροστά στην Ντίνα η γλώσσα σου δήννεται κόμπον ;
- Τάκης Πε πε της το ε εε εεσύ.
- Νίκος Εσύ να της το πείς.
- Τάκης Γί γι νε νε ται να της το πω...τρα τρα ου δι δι στα;
- Νίκος Να της το πείς τραουδιστά .
- Τάκης εεε η γλώσσα μου μπερτεύκεται που τον πολλύν μαράζι που τη θωρώ τζιαι εν το θωρεί πως η καρκιά μου βράζει.
- Νίκος Γίνου πκιο σαφής πκιο ξεκάθαρος. Για πκοιαν εν που βράζει η καρκιά σου ;
- Τάκης Εεεε αδυνατώ να της το πω που την πολλήν τρεμούρα εεε σαν να κατάπκια μονομιάς μιαν κούππα σαλαμούρα.
- Νίκος Για πκοιαν τραουδάς ρε;
- Ντίνα Εντάξει εντάξει...μεν τον παιδεύκεις. Εκατάλαβα.
- Νίκος Αφού εκατάλαβες ίντα λαλείς ;Ανταποκρίνεσαι;
- Σοφία Εεε εν να τα πώ για λλόου της ,που μου τα είπεν ούλλα εεε ομπρός του ξηπυρκάζεται σαν την μαθητριούλλα
- Νίκος Εεε τότε να τραουδήσουμε για λλόου τους αντάμα έναν τραούδιν γνώριμον, που τό'καμα τζιαι τάμα **(βγαίνουν και οι άλλοι έξω στις αυλές και τραγουδούν)**
- Ολοι Εεε αγαπά την τζιαι αγαπά τον, θέλει την τζιαι θέλει τον τζιαι αν θελήσουν τζιαι οι γονιοί τους παίρνει την τζιαι παίρνει τον αγαπά την τζιαι αγαπά τον, σαν τα μμάδκια της τα δκυο. τζιαι αν μεν δεχτούν μανούλλα φέρτε μου ψατζιήν να πκιω. εεε αγαπά την τζιαι αγαπά τον τζιαι έχουσιν το στο κρυφόν τζιαι αν θελήσουν τζιαι οι γονιοί τους εν να κάμουςιν χωρκόν.

ΣΚΗΝΗ 6

Στην αυλή της Σοφίας

Σοφία Έθελα νάξερα πκοιος σας έβαλεν την ιδέα να ξενουχτήσετε στο δάσος τρεις θηλυτζίοί με τρεις αρσενικούς.

Καίτη Ο Νίκος το επρότεινε.

Σοφία Σε πκοιους το επρότεινε;

Καίτη Σε εμένα.

Σοφία ΄ντα κουβέντες έσεις με τον δασονόμον ;

Καίτη Ο δασονόμος έσει ονομαν.

Σοφία ΄ντα κουβέντες έσιετε;

Καίτη Κουβέντες πόχουμεν που τότε που γεννηθήκαμεν .

Σοφίες ΄Άλλες οι κουβέντες των κοπελλουδικιών τζι άλλες οι κουβέντες των κοπέλλων τζιαι των κοπελιών.

Καίτη Θέλεις να κόψω τες κουβέντες τζιαι με τους τρεις ή μόνον ο Νίκος εν το πρόβλημα σου;

Σοφία Δεν έχω πρόβλημα με κανέναν, φτάννει νάσιεις τον νουν σου τζιαι να ξέρεις πού πάεις, με πκοιούς τζι ίντα κάμνεις.

Καίτη Ξέρω ίντα κάμνω.

Σοφία Μακάρι.(μικρη σιωπή) Τζιαι γιατί να το προτείνει σε εσένα τζι όι σε μιαν που τες φιλενάδες σου ;

Καίτη Γιατί εγίω εβρέθηκα ομπρός του.Γιατί είμαστε γειτόνοι τζιαι θωρεί με τζιαι θωρώ τον κάθε μέρα. Τες άλλες θωρεί τες στη χάσην τζιαι τη φέξην.

Σοφία Ντα κάθε τρεις τζιαι πέντε περνούν που δαμέ.

Καίτη Μπορεί να μεν εσυμπλαστήκαν. Εσύ πόσον τζιαιρόν έσει να δεις τη Γιώταν;

Σοφία Τζι ίντα λοής έτυχε να σου το προτείνει;

Καίτη Ανοιχτήκεν κουβέντα τζιαι είπεν ότι ξενουχτήσαν πολλές φορές στο δάσος με συναδέλφους τζιαι επεράσαν καλά τζιαι αν θέλουμεν τζιαι αν συμφωνούμεν ούλλοι, μπορούμεν να το κάμουμεν τζιαι εμείς.

Σοφία Αφου επέρασεν καλά με τους συναδέλφους του, γιατί δεν πά να ξενουχτύσει με τους ίδιους;

Καίτη Εν για μας που το κάμνουν.

Σοφία Κάμνουν σας χάρη δηλαδή. πον να τζοιμηθουν μιτά σας !.

Καίτη Εν να τζοιμηθουν μιτά μας !

Σοφία Εν να τζοιμηθούν δίπλα σας.(μικρή σιωπή) Τζιαι ίντα είπες ;

Καίτη Είπα ότι θα σε ρωτήσω, τζιαι αν με αφήκεις εν να πάω.

Σοφία Οι άλλες πόθθεν το εμάθαν;

Καίτη Που λλόου μου

Σοφία Τζιαι εδεχτήκαν;

Καίτη Εδεχτήκαν.

Σοφία Τζιαι η Ντίνα τζιαι η Γιώτα;
 Καίτη Τζιαι η Ντίνα τζιαι η Γιώτα.
 Σοφία Ερωτήσαν τες μανάες του;
 Καίτη Τούτον δεν το ρώτησα.
 Σοφία Τα κοπέλια εν να πάσιν τζι οι τρείς;
 Καίτη Εν να πάσιν.
 Σοφία Εν πελλοί να μεν πάσι! Έτσι κκιλιππίρι χάννουν το;(σιωπή)
 Τζι ίντα μέραν...ουου συγνώμην...ίντα νύχταν εν να πάτε;
 Καίτη Σαββατόνυχταν.
 Σοφία Ασσιοϊλέ ! Άλλες, νύχταν του Σαββάτου πέφτουν νωρίς,
 να ξυπνήσουν νωρίς να πάσι να εκκλησιαστούν τζι εσεις θα
 πάτε να κάμετε...αγρυπνίαν εις το δάσος !
 Καίτη Να πάω η να μεν πάω;
 Σοφία Θα πέσετε χώρκα οι θηλυτζιοί που τους αρσενικούς ή θα
 τζιοιμηθείτε ούλλοι συλλόβροτοι, κάτω που το ίδιον δεντρόν;
 Καίτη Ό,τι αποφασίσει η πλειοψηφία.
 Σοφία Εσού ίνταν πον να ψηφίσεις;
 Καίτη Εν να ψηφίσω χώρκα.
 Σοφία Τζι αν η πλειοψηφία ψηφίσει...ο ένας πάνω τ'άλλου, εσού
 ίνταν πον να κάμεις;
 Καίτη Πε μου εσού ίντα να κάμω.
 Σοφία Να δκιαλέξεις να τζιοιμηθείς σε έναν δεντρόν πόμακρα.
 Καίτη Μόνη μου;
 Σοφία Μόνη σου.
 Καίτη Εν να με περιπαίζουν.
 Σοφία Κάλλιον να σε περιπαίζουν, παρά να σε πασπατεύκουν.
 Καίτη Εγέννησες με, ανάγιωσες με τζι εν με ξέρεις. Για έτσι
 γεναίκα με θεωρείς; Εύκολην!
 Σοφία Έτσι ώρες , σε έτσι τόπους τζαι με έτσι παρέες , κανέννας
 δεν έσει εμπιστοσύνη κανενού τζιαι καμιάς.
 Καίτη Έτυχε σου, για να ξέρεις;
 Σοφία Αντροπή σου να ρωτάς.Εμεις στην ηλικία σας, εβκαίναμεν
 νύχταν του σπιθκιού, μόνο για να πάμεν κανέναν εσπερινό
 στην εκκλησιάν η στην γειτόνισσαν. Όι να ξενυχτούμεν στα
 όρη τζιαι τα παραρά. (σιωπή) Με ίντα μέσον εν να πάτε;
 Καίτη Με τα γαούρκα
 Σοφία Περιπαίζεις με !
 Καίτη Κατά την ερώτησην τζι η απάντηση
 Σοφία Θα πάρουν τζι οι τρείς αυτοκίνητο; Θα πάτε ζευκαρούδκια;
 Καίτη Μόνον οι δκυο θα πάρουν αυτοκίνητο.
 Σοφία Εσού με πκοιον θα πάεις;
 Καίτη Με πκοιον θέλεις να πάω;

ΣΚΗΝΗ 7

Στην αυλή της Μαρίας. Αργά το βράδι της Κυριακής . Ο Μιχάλης κάθεται μόνος, κρατά κομπολόι, κουτσοπίνει και τραγουδά το σκωπτικό τραγούδι « Η Τταλλού »

- Μαρία **(Βγαίνει από μέσα με το νυχτικό)** Όχχοοο μάνα μου. Ανάθεμαν τον που χρωστεί τζι απόσει να πκιερώσει.
(μικρή σιωπή) Εν να λύσουν τ'αντερόβλαγκα σου, που τα κρασιά τζιαι τες ζιβανίες τζι εν εγιώ πον να τραβώ μιτά σου. Γιατί...πάσιν πέντε χρόνια που τότε που μακαρίστηκε η μάνα μου, δεν εγύρισεν άλλη να σε δει εκτος που λλόου μου. Να σε πλύννει να σε σιδερώσει, να σου μαειρέψει , να σου αντζειοπλύννει, να σε κουρέψει, να σε ξιουρίσει....
- Μιχάλης Με εσού είσαι κόρη μου γρουσαφένη μου. Οι άλλες εν νύφες μου.
- Μαρία Μα τον τζαιρον που εμοίραζες τες περιουσίες,εμοίραζες τες εξίσου.
- Μιχάλης Όμως την αγάπη μου, δεν την εμοιράστηκες με καμιάν τζιαι με κανέναν, αγαπημένη μου.
- Μαρία Είσαι ένας πολλοπάητος! Από'ν σε ξέρει,ακριβά σε γοράζει.
- Μιχάλης Μα θώρε τζ'ίντα κόρην έκαμα τζ'ίντα αγγόνια μου έκαμεν ! Ο ένας λαλεί του άλλου...εγιώ είμαι ο καλλίτερος.
- Μαρία **(μικρή σιωπή)** Πε μου, ξέρεις ίντα ώρα ένει;
- Μιχάλης Πάει τζαιρός που επούλησα το ρολόιν τζι έπκιασα κομπολόι.
(τραγουδά) «Να πουλήσω το ρολόι τζιαι να πκιάσω κομπολόι να μετράω τους καημούς τζιαι τους αναστεναγμούς
- Μαρία Ακούει σε η γειτονιά.
- Μιχάλης Ακούω την τζι εγιώ.
- Μαρία Εγιώ δεν ακούω άλλον που λλοου σου.
- Μιχάλης Πόψε εν η νύχτα μου .
- Μαρία Τα αγγόνια σου εφύασιν δείλις του Σαββάτου. Νυχτώννει η Κυριακή τζι ακόμα να φανούν.
- Μιχάλης Εν τζι εν κοπελλούδκια. Ξέρουν ίντα κάμνουν.
- Μαρία Δεν ανησυχείς καθόλου;
- Μιχάλης Να ανησυχούν τζείνοι που έχουν κόρες.
- Μαρία Ο νους σου στην πονηρκάν. Μα δεν εν τζείνον που με τρώει. Μπορεί να πάθαν τίποτε, να χτυπήσαν πούποτε, να ττουμπάραν μη κακόν.
- Μιχάλης Τηλέφωνα τους. Ίντα έχουμε τα τηλέφωνα;
- Μαρία Παραπονιούνται ότι τους ενοχλούμεν, άμα τηλεφωνούμεν.
- Σοφία **(βγαίνει έξω στην αυλή της)** Ξενυχτάτε τζι εσείς γειτόνοι ;
- Μαρία Ίντα να κάμουμεν; Καρτερούμεν τους προκομμένους μας.
- Σοφία **(Κάνει τον σταυρό της)** Παναγία μου νάρτουσι με το καλό.

- Μιχάλης Εν νάρτουν γειτόνισσα, μεν ακούεις τη Μαρία. Η κόρη μου πνίεται σε έναν ποτήρι νερόν. **(Ακούεται αυτοκίνητο να σταματά.)** Δόξα σοι ο θεός, άκου τους που νεφάνασι να νεπαυτείτε. **(Ακούονται απέξω να τραγουδούν. Το τραγούδι που λένε είναι βασισμένο στο δημοτικό...«Το λουλουδάκι του μπαξέ», αλλά με άλλους στίχους.**
 Το αεράκι του βουνού μας έχει πάρει πκια τον νου.
 Μας έχει πάρει πκια τον νου, μα μην το πείτε κανενού
 Το φεγγαράκι στο βουνό είναι λειψό μα λαμπερό
 Είναι λειψό μα λαμπερό κι όπου κοιτάζω θα το βρω.
 Μια παρεούλλα στο βουνό παρακαλεί τον ουρανό.
 Παρακαλεί τον ουρανό να μην ερθεί το πρωινό.
 Να μην έρθει το πρωινό, θέλουν να κάνουνε φωλιές.
 Θέλουν να κάνουνε φωλιές, να κοιμηθούνε αγκαλιές.
(Κατά τη διάρκεια του τραγουδιού μπαίνουν στη σκηνή. Ο Τάκης κρατά χεράκι με την Ντίνα. Η Σοφία απορεί κάνει τον σταυρό της)
- Μιχάλης Έεεεε εεεε αντροπή...έσιει κόσμον που τζοιμάται
 Μαρία Άμα τραουδά η αφενκιά σου δεν υπολογίζεις κανέναν.
 Μιχάλης Εγιώ τραουδώ μόνος μου, τούτοι εν πολλοι τζι ακούουνται που την μιαν άκραν του χωρκού ως την άλλην
 Μαρία Η λογική του μεθυσμένου.
 Σοφία Οι άλλοι δκυο εμείναν να ξημερωθούσι στο βουνόν,
 Νίκος Η Γιώτα αγγάρεψεν τον Λάμπην να την πάρει έσσω της, να μεν πηαίννει νύχταν παρπατητή.
 Σοφία **(Ειρωνικά)** Αροθυμά να πηαίννει νύχταν παρπατητή;
 Νίκος Έτσι όμορφη που ένει, μπορεί να της επιτεθεί κανένας.
 Σοφία Άδρωπος ή σύλλος;
 Νίκος Οι σύλλοι ξεχωρίζουν όμορφες τζιαι άσημες ; Οι σύλλοι , αν πετύχουν καμιάν τσουρούαν τρυφερήν, προτιμούν την ακόμα τζιαι που τη Μόνικα Μπελούτσιη
 Σοφία Έντα τσούρα εν τούτη;
 Νίκος Ράτσα Ιταλική. Τιτσιροβύζα-στηθοβύζα .Κολάζει άγιον. Οι περίτου ροκόλοι ξεθυμαίνουν πάνω της.
 Σοφία Ξεθυμαίνουν ! Έντα λοής ;
 Νίκος Με το σιέριν που τους βολεύκει.
 Σοφία Τζι εσου πού τα ξέρεις τούτα ; Επέρασες τα τζι εσου;
 Νίκος Ακούω τα στην πκιάτσα.
 Μιχάλης **(τραγουδά τον κατιφέ)**
 Κατιφέ μου κατιφέ μου τζι άσπρη μου τρανταφυλιά
 εν σ'αλλάζω να με παίρνουν να με κάμουν βασιλιά....
(Ένας ένας φεύγει και τον αφήνουν μόνο)

ΣΚΗΝΗ 8

Πολύ αργά μετα τα μεσάνυχτα στην αυλή της Σοφίας. Ο Νίκος βγαίνει από το σπίτι του και περπατώντας απαλά, μπαίνει στην αυλή της Σοφίας και στέκει κάτω από το παραθύρι της Καίτης. Βάζει τα χέρια του σαν χωνί γύρω από το στόμα του και μιμείται τον κούκο. Η Καίτη ανοίγει το παράθυρο.

Νίκος (Μιλούν ψιθυριστά) Ήσουν ξυπνητή;

Καίτη Ναι.

Νίκος Η μάνα σου;

Καίτη Τζοιμάται.

Νίκος Είχα την ένοιαν, να μεν σε ξυπνήσω .

Καίτη Δεν με ξύπνησες.(μικρή σιωπή) Εκόντεψεν το χάραμαν. Εξέβηκεν τ'άστρον της αυκής .Θα μας ακούσουν τζιαι θα ξυπνήσουν ούλλοι..

Νίκος Οι δικοί μου τζοιμούνται του καλού τζαιρού.

Καίτη Δεν ετζοιμήθηκες καθόλου;

Νίκος Εσύ ετζοιμήθηκες;

Καίτη Ούτε εκάμμησα.

Νίκος Ούτε τζι εγώ .Σκέφτομαι σε συνέχεια . Νιώθω σε δίπλα μου. Θωρώ σε .Ακούω σε .Μιλώ σου.Μυρίζω σε. Χαδεύκω σε, τζι ας μεν σου κόντεψα ποττέ μου. Ζιω ξυπνητός τζιαι θωρώ όρομαν, τζιαι κραθκιούμαι ξυπνητός,να μεν το χάσω. Δεν θέλω να χάσω τίποτε που τ'όρομα μου, ονειρεμένη μου...

Καίτη Τζι εγώ το ίδιον καλέ μου.

Νίκος Μακάρι η ζωή μας ναν ονειρεμένη όπως τη νύχταν που μας φευκει τζι ονειρογέννητη, σαν την ημέραν που μας έρκεται.

Καίτη Μακάρι αγάπη μου

Νίκος Αγάπη μου...αγάπη μου...αγάπη μου...

Καίτη Αγάπη μου ...αγάπη μου...αγάπη μου...

Νίκος (σιωπή) Είπες της μάνας σου για μας;

Καίτη Ούτε εγώ ούτε η μάνα μου είμασταν σε θέση να το κουβενκιάσουμεν.

Νίκος Γιατί;

Καίτη Ήταν τόσα πολλά τα εχτεσινά, που ήρταν μαζεμένα ! Καταλαβαίνεις. Θα της μιλήσω σήμερα.

Νίκος Μακάρι ούλλα να παν καλά.

Καίτη Θα παν καλά αγάπη μου.

Νίκος Καλό ξημέρωμα αγάπη μου

Καίτη Καλό ξημέρωμα αγάπη μου.(Ο Νίκος φεύγει και η Καίτη κλείνει το παράθυρο)

ΣΚΗΝΗ 9

Την άλλη μέρα το πρωινό στην αυλή της Σοφίας.

- Σοφία Έσειι που τα χτες που σε σουξουλώ, μα δεν ιβκάλλεις λέξη.
Σύντυσσε κόρη. ΄ντα συμβαίνει με τον Λάμπην τζιαι την
Γιώταν;
- Καίτη Τζείνον που υποψιάζεσαι.
Σοφία Δηλαδή;
- Καίτη Εγινήκασι ζευκάρι
Σοφία Μέσα σε μιαν νύχταν;
- Καίτη Πασιν μέρες που τζιοιλιπονει η ιστορία τους.
Σοφία Τζαι πόθθεν αρκίνησεν; Που τζείνον η που τζείνην;
Καίτη Που τζείνην. Αποκάλυψεν το μυστικόν της στην Ντίνα,
για να φτάσει κάποτε , σαν υποψιάζομαι, στα αφκιά του .
Εψές, πάνω στο κκέφιν, η Ντίνα είπεν το φωναχτά, να
τ' ακούσουν ούλλοι. «Λάμπη, η Γιώτα αγαπά σε » (σιωπή)
- Σοφία Τζείνος ίντα είπεν;
Καίτη Έμεινε σιωπητός, σαν νε βρέθηκεν σε αμηχανίαν. Για την
αλήθειαν, εμείναμεν ούλλοι σιωπητοί τζιαι σε αμηχανίαν.
΄Υστερα που μακράν σιωπήν, εγύρισεν τζι είδεν την στα
μάδκια . ΄Υστερα άπλωσεν το σιέριν του τζι έπκιασεν το
δικόν της.
- Σοφία Τούτον εν τζιαι σημαίνει τίποτε.
Καίτη Εν τελειωμένη η υπόθεση.
Σοφία Τζείνη πώς αντέδρασεν;
Καίτη Όπως το σιέριν του εκράταν το δικόν της , εποταβρήστηκεν
τζι εφίλησεν τον πας την βούκκαν.
- Σοφία Εφίλησεν τον;
Καίτη. Ναι.
Σοφία Χαρά στην ποθκιαντραποσυνην ! Πού ακούστηκεν να φιλά
πρώτα η γεναίκα τον άντραν;
- Καίτη Πού ζιείς ; Στον τζαιρόν του κουκκουφκιάου ;
Σοφία Εν έναν σφηλικούντριν η φιλενάδα σου !
Καίτη ΄ντα φταίει η Ντίνα;
Σοφία Έκαμεν το προξενιόν.
Καίτη Γιατί να μεν το κάμει ;
Σοφία Είδες ίντα λοής κάμνουν τες δουλειές του οι όξυπνες.οι
πολλοπάητες !Ετύλιξεν η μια τον δάσκαλον τζι η άλλη τον
δικηγόρον τζιαι μείνε τζι εσού με δκυο σιείλη καμένα.
- Καίτη Τα σιείλη μου δεν εν καμένα. Τα σιείλη μου εν δροσερά τζι
ανέντζυστα ,σαν την αυκήν προτού τη δει ο ήλιος.
- Σοφία Τζια θα τα αφήσεις έτσι, ώσπου να γεράσεις ;
Καίτη Τα σιείλη μου εν τρυφερά σαν τα σιείλη του καλού μου

- Σοφία Τα σιείλη του καλού σου;
 Καίτη Ναι.
 Σοφία Πκοιου καλού σου;
 Καίτη Τζείνου που θροιάστηκεν στην καρκίαν μου τζι άλλαξεν τη μοίρα μου.
 Σοφία Πκοιος εν τούτος; Εβρεθήκετε ;Πού εβρεθήκετε; Πότε εβρεθήκετε; Εσυντύσιετε; Ίντα είπετε;
 Καίτη Βρισκούμασταν τζιαι συντυχάννουμεν που τότε που σταθήκαμεν στα πόδκια μας, που τότε π'αννοίξαμεν τα μμάδκια τζιαι τ'αφκιά μας. Που τότε που είδαμεν ο ένας τον άλλον τζι ακούσαμεν τη φωνή μας. **(μεγάλη σιωπή)**
 Σοφία Ο δασονόμος !
 Καίτη Ο δασονόμος έσει ονομα.
 Σοφία Ο Νικολής ο δασονόμος
 Καίτη Ο Νικόλας ο καλός μου, που τα λόγια του στάζουν μέλι. Που τα μμάδκια του στάζουν γλύκα.Ο Νικόλας μου, π'άμα γυρίζω να τον δω,που τον τζαιρόν που γεναίτζιεψα κυρίως , γυρίζει που την άλλην, για να κρύψει την αγάπην του, ακόμα τζιαι πουλλόου μου.
 Σοφία Εν μάγια, που σου έκαμεν ο δασονόμος.
 Καίτη Εν μάγια ναι. Εμάεψεν με.
 Σοφία Επότισεν σε βότανα που φέρνει που τα όρη.
 Καίτη Επότισε με ανθονερον, επότισε με μέλι .
 Σοφία Επήρασιν τον δάσκαλον, πήραν τον δικηγόρον τζι έμεινε σου κορούλλα μου τζι εσέν ο δασονόμος. που θα γυρίζει τα βουνά, μπαίννει τζαι βκαίννει γρόνος τζιαι θα μεινίσκεις μοναχή τζιαι θα σε τρώει ο πόνος. Θα κατεβαίννει στο χωρκόν κατάκοπος τζιαι μόνος Θα μπαίννει μες τον καφενέ με την βουρκού στον νόμον τζιαι τη στολήν την πράσινην, σύφωνα με τον νόμο.
 Καίτη Περνά μανούλλα ο τζαιρός, οι νύχτες τζιαι οι μέρες τζιαι πιθαρκού πηαίννουμεν στην πόλη για τες βέρες τζιαι μάθε ότι ήβραμεν κουμπάρους τζιαι κουμέρες.
 Σοφία **(Κάνει τον σταυρό της)** Ο Θεός κόρη μου να βάλει το σιέρν του σε τουν την ιστορίαν. Όσον για μέναν,ότι είχα να πω είπα το. Φέρε νερόν, να πλύννω τα σιέρκα μου. **(Ακούεται ο Μιχάλης να τραγουδά τον δασονόμον και μπαίνει τραγουδώντας. Σιγά σιγά μπαίνουν όλοι και συνεχίζουν το τραγούδι)**

ΤΕΛΟΣ